UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

21
ВЕРЕСНЯ
Число No 38

Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні

РІК XLIV VOL. XLIV
SEPTEMBER 21, 1972

АРАБСЬКІ ТЕРОРИСТИ ШЛЮТЬ БОМБИ

Арабські терористи, які вбили в Мюнхені 11 ізраїльських змагунів, посилають тепер ізраїльським дипломатам в цілому світі листами малі бомби, що можуть вбити на місці людину. Бомби висилані в листах із столиці Голландії Амстердаму, містяться в невеликих конвертах, величини 6x3 цалі, бронзової або білої краски й зовсім не відрізняються від звичайних листів, які сотнями пошта доставляє щодня адресатам. Листи з бомбами відрізняються від звичайних лише тим, що вони є дещо грубші. Всередині листа є в легкому картоні плоска бомба, величини двох квадратних цалів, яка є сполучена з краєм конверти тоненьким дротом. Як конверту відчиняється, бомба вибухає. Розривна сила бомби є така велика, що вбиває людину на місці. Фахівці від бомб твердять, що ці бомби є найбільш рафіновані ,які хтонебудь досі виробив.

Одна така бомба вбила 44-річного ізраїльського сільсько - господарського аташе в Лондоні д-ра А. Шахора, який дістав листа й його сам відкривав.

Після того поліція знайшла дальших 8 бомб в Лондоні, адресованих до різних ізраїльських дипломатів у Лондоні. Дальші бомби відкрито в Ню Йорку, адресовані до ізраїльських дипломатів при ОН, в Єрусалимі, адресовані до ізраїльських міністрів, в Парижі, Брюселі та Монреалі, адресовані до ізраїльських дипломатів у тих державах. Всі листи з бомбами були вислані з Амстердаму та адресовані ручно. Поліція по всьому світу шукає за справниками листових бомб. Покищо, не вдалося знайти ніякого сліду, хто ці бомби висилає.

Одначе загально світова опінія приписує ці бомби тій самій групі арабських терористів, що вбили ізраїльських змагунів у Мюнхені. Теперішня відплатна акція арабських терористів мабуть є пімстою за налети ізраїльських бомбовиків на табори терористів у Сирії та Ливані, наслідком чого згинуло понад 250 осіб.

Китай має атомові бомби

Міжнародний інститут для стратегічних дослідів у Лондоні проголосив, що комуністичний Китай має вже далекосягні ракетні бомби з атомовими головками. Ракетні бомби можуть досягнути місцевості, віддалені від місця їх вистрілу 2,500 миль. Практично китайці можуть бомбити ракетними бомбами Москву та всі місцевості в Азії. За інформаціями Інституту, Китай має таких бомб 20-30 штук.

Знову засудили

(Пресова служба ЗП УГВР). Наприкінці липня і на початку серпня відбувся у Львові суд над арештованими весною ц.р. Іриною Стасів-Калинець і Іваном Гелем. Калинець засудили на 6 років ув'язнення і три роки заслання, а Геля на 10 років в'язниці і 5 років заслання. Разом із ними засудили, як про це вже було повідомлення, мисткиню Стефанію Шабатуру на 5 років ув'язнення і три роки заслання.

Ірина Стасів-Калинець є дружиною одного з найвидніших українських поетів молодшої генерації, Ігоря Калинця. Її, подібно як і Івана Геля судили за „антирадянську агітацію й пропаганду". Якщо йдеться про ІванаГеля, то його покарали ще строгіше як такого, що вже був суджений в 1966 році на 3 роки таборів суворого режиму і свою кару відбув в Мордовських таборах примусової праці. Гель працював слюсарем Львівського електро вакуумного заводу та рівночасно студіював в історичному факультеті Львівського університету.

Рівночасно з вісткою про засуд Ірини Калинець, Стефанії Шабатури та Івана Геля, наспіли інформації, що у Львові арештували Ігоря Калинця і сестру Геля. Калинець відомий як автор збірок поезії, поширених також на еміґрації.

На початку серпня органи КГБ провели знову обшуки квартир деяких колишніх українських політичних в'язнів.

Дружина засудженого на 10 років ув'язнення Юрія Шухевича залишилася сама з двома дітьми в Нальчику.

Дня 21 вересня ц.р. кінчається речинець 25-річного ув'язнення Катерини Зарицької-Сороки.

В Києві розганяють людей
ВІД ПАМ'ЯТНИКА ШЕВЧЕНКА

„Хроніка поточних подій" повідомила, що київські українці зібралися 21 травня, в роковини перевозу тлінних останків Шевченка з Петербурга до Києва, біля пам'ятника Шевченка в Києві, щоб покласти під пам'ятником квіти, заспівати пісень та вивести хоровід. Минулими роками влада сама влаштовувала в той день концерти під пам'ятником Шевченка за участю артистів із державних театрів. Кромі того свідомі українці влаштовували святкування Шевченка окремо від урядових. Цього року поліція окружила парк Шевченка, а міліція та тайні аґенти разганяли людей, що намагалися підійти до пам'ятника, чи співати пісні. Поліція відганяла від пам'ятника навіть тих людей, що мали українську вишивану сорочку, чи відзнаку з Шевченком на грудях. Того дня арештовано понад 50 осіб, з яких деякі другого дня були засуджені на 15 днів арешту за „опір владі". Пресова Служба ЗП УГВР подає, що поліція перевела арешти, як демонстранти почали співати „Заповіт".

Звільнено д-р В. Горбового

Торонтський „Гомін України" приніс вістку, що з совєтських концентраційних таборів звільнено д-ра В. Горбового, якого арештовано 1947 р. в Празі й, без суду лиш на основі постанови міністерства державної безпеки СССР (КҐБ) засуджено на 25 років заслання.

Д-р В. Горбовий визначний український націоналістичний діяч мав перед війною свою адвокатську канцелярію в Долині та виступав часто як оборонець на політичних процесах у Львові. За німців був арештований в 1941 р. й пересидів майже два роки в тюрмі в Кракові. Арештований совєтською поліцією, він перебував у найтяжчих концентраційних таборах на далекій сибірській Півночі й, серед дуже важких умовин, не заломався, але твердо обстоював права України. Д-р Горбовий має тепер 73 роки й, після перебування в концентраційних таборах, підірване здоров'я.

Албертський уряд дає позики на доми

Екзекутивний директор Албертської будівельної корпорації Б. Орисюк проголосив, що корпорація тепер поширила свою програму позичок для незаможних албертців. В додатку до безпосередніх позичок албертським незаможним родинам на закупно та поправу домів, корпорація тепер даватиме позики будівельним компаніям на будову домів, які будуть відтак закуплені або винаймлені незаможними албертськими родинами.

Ці позички можна дістати до висоти 95% ціни дому, але не більше, як 22,000 на один дім, на 8¾%, платні протягом п'ять до 40 років.

Ці позики будуть давати на будову житлових домів у тих околицях, де важко дістати гроші на будову домів від звичайних мортґеджових компаній.

Канада приймає азіятів

Африканська держава Уґанда, в якій живе понад 50,000 азіятів, що мають англійське громадянство, наказала їм усім виїхати з Уґанди. Найбільше з них вибирається до Англії, де вже навіть були публічні демонстрації й протести проти їхнього приїзду, бо англійці побоюються, що нові імігранти збільшать число безробітних.

Канадський уряд виявив теж замір помогти викиненим азіятам й заповів, що прийме до Канади 5,000 азіятів. В канадському іміграційному бюрі в місті Кампаля в Уґанді вже зголосилося понад 5,000 азіятів, що хочуть переїхати до Канади.

ЗДА купують більше нафтової ропи

Президент ЗДА Р. Ніксон дав дозвіл на збільшення доставн нафтової ропи з Канади із 1.7 мільйонів бочок денно до 2.3 мільйонів бочок денно. Кромі того президент збільшив майже в двоє доставу нафтової ропи для огрівання житлових домів у східній частині ЗДА.

Підвишка платень для послів
КОМІСІЯ ПОРУЧАЄ ПОДВОЇТИ ПЛАТНІ ДЛЯ АЛБЕРТСЬКИХ ПОСЛІВ

Призначена минулої весни Албертським урядом комісія для прослідження платень для послів Албертської леґіслятури пропонує у свойому звіті подвоїти платні для послів Албертської леґіслятури та підвищити платні для членів провінційного уряду Алберти.

Досі албертські посли та міністри належать до найнижче платних у Канаді. Тому комісія пропонує підвищити платні послів з 2,400 дол. до 4,800 дол., дочислюючи до того 30.00 дол .денно за кожний день сесії, замість теперішніх 15.00 дол. В цій пропозиції підвишки комісія не включає предсідника парламенту (спікера), що дістає додатково 4,000 дол. та його заступника, що дістає 3,200 дол., як теж провідника опозиції, що дістає додатково 3,600 дол. У висліді албертські посли діставали би з доплатою за дні сесії 9,000 дол. у порівнанні до 4,800 дол., що вони дістають тепер.

Квебекські провінційні посли дістають за сесію 13,500 дол., а онтарійські 18,000 дол. Албертські посли, після схвалення підвишки, були би на третьому місці.

Комісія поручає теж підвищити платню провінційного прем'єра з 18,000 дол. річно до 27,000.00 дол. річно, а платню провідника опозиції із додатков их 7,200 дол. річно до 22,000 дол. річно, бо діяльність провідника опозиції вимагає посвяти всего часу.

Міністри, що відповідають за свої міністерства, повинні діставати 22,000 дол. замість теперішних 15,000 дол. річно, а міністри без означеної функції повинні діставати додатково 16,000 дол., замість теперішних 9,000 дол. Предсідник (спікер) провінційного парляменту мавби діставати додатково 8,000 дол. річно, а його заступник 5,000.00 дол. річно.

В поясненні до пропозицій комісія стверджує, що пропоновані платні повинні бути належною винагородою для послів за їх працю в парляменті, але пропоновані платні далеко не відповідають платням, що їх дістають працівники в приватних компаніях, що платять далеко вищі платні.

Справа підвишки платень для провінційних послів буде остаточно вирішена на засіданні Албертської леґіслятури, що розпічне свою сесію 25 жовтня ц.р. Нема сумніву, що Леґіслятура, в якій урядова партія прогресивних консерватів має велику більшість, затвердить запропоновану комісією підвишку. З другого боку албертські виборці матимуть право домагатися від своїх послів належної праці та заступництва справ своїх виборців у Албертській леґіслятурі.

Американські астронавти летять на Місяць

6 грудня ц.р. американські астронавти відбудуть свій останній лет на місяць. На випускній базі в Кейп Кеннеді вже почалися приготування для цього лету, що його астронавти відбудуть в ракеті „Сатурн 5", високій на 363 стопи. Космічний корабель „Аполло 17" враз з інсталяційними частинами важить 18 мільйонів фунтів. Сама ракета без пального важить півмільйона фунтів.

Астронавти д-р Г. Шміт, по фаху ґеолог, та капітан пльоти Ю. Сернан перебуватимуть на Місяці протягом трьох днів та досліджуватимуть південний схід Місяця від озера Безтурботности.

Лет „Аполло 17" буде останнім летом на Місяць мабуть до кінця нашого сторіччя. ЗДА, покищо, не плянують більше польотів для дослідів Місяця.

СССР продає перестарілу зброю

Лібія закупила в СССР 40 танків Т-54, вироблених в СССР, за ціну 6 мільйонів дол. Ці танки, якими СССР озброїв теж своїх союзників - держав т.зв. Варшавського пакту, виявили себе недосконалими в боях ізраїльських вояків із сирійськими військами в 1970 р., а ще менше в Північному В'єтнамі, де цього року Південні В'єтнамці знищили понад 600 совєтських танків, що їх доставив до Північного В'єтнаму СССР. Совєтська армія давно вже перестала користуватися танками Т-54, які себе не виправдали в боях, а зате користується танками найновішої совєтської конструкції Т-62. Натомість танки давної конструкції Т-54 продає СССР своїм союзникам.

Підвишка заробітної платні в Алберті

Албертський міністер праці д-р Б. Гоголь проголосив, що, починаючи з 1 січня 1973 р. найнижча платня для робітників у Алберті буде 1.75 дол. Досі була 1.55 дол. Для студентів платня буде 1.25 дол., замість 1.00 дол., як було досі.

Короткі вістки

Албертський уряд заплатив цього року 5 мільйонів долярів на боротьбу з лісовими пожежами. Цього року було в Алберті 669 лісових пожеж, в порівнанні до пересічно 547 пожеж, що навіщували албертські ліси протягом минулих 10 років.

Між прем'єрами Канади федеральний прем'єр П. Трюдо, що має 52 роки, є найстаршим. Наймолодшим є прем'єр Манітоби Ед Шраєр, що має 36 років. Албертський прем'єр П. Логід має 44 роки.

Канада видасть пів мільярда долярів на будову нового летовища в Монреалі (212 мільйонів дол.) та в Торонто (300 мільйонів дол.), а 95 мільйонів на розбудову теперішнього торонтського летовища та летовищ у Гемилтон, Лондон та Віндсор.

В минулому році в канадських університетах та каледжах було 17,000 менше студентів, як попереднього року. Сподіються, що цього року число студентів в університетах та каледжах буде ще менше, бо молодь записується радше до технічних шкіл, де студії тривають коротше й коштують значно дешевше.

Прем'єр Британської Колюмбії В. Беннет, який заповів, що він зрезиґнує із посольського місця в Леґіслятурі Британської Колюмбії з весною, діставатиме річну пенсію в сумі 15,200 дол.

Фармери в Квебеку та Онтаріо, яких фарми пошкодила повінь, дістануть по 400 дол. допомоги від федерального уряду.

Політичний дорадник президента ЗДА Г. Кіссінджер відбув досі 29 подорожей до 26 країн і переїхав у подорожах до чужих країн понад 200,000 миль. 6 разів він був у Парижі, де переводив розмови з північно-в'єтнамською мировою делеґацією.

На пів мільйона американців, які вмирають щороку наслідком серцевої атаки, половина вмирає без лікарських послуг, бо вмирають нагло.

ЗДА мають тепер 2.4 мільйони вояків, а СССР 3,375,000. З того одна четвертина совєтських вояків, бо 44 дивізії, є за Уралом, недалеко китайсько-совєтського кордону.

Чотирьох баскійських підпільників, які втікли з еспанської тюрми в Більбаю, вбили одного еспанського поліциста, а другого поранили. Тепер еспанська поліція арештувала 130 баскійських націоналістів. Баски домагаються для себе повної автономії в Еспанії.

Північні в'єтнамці звільнили трьох полонених американських летунів. Усі три летуни виступали в північнов'єтнамському радіо, засуджуючи американську війну у В'єтнамі.

Совєтська поліція арештувала 50 жидів, які влаштували демонстрацію перед будинком ливанської амбасади в Москві як протест проти вбивства ізраїльських змагунів на Олімпійських змаганнях у Мюнхені.

Два совєтські рибальські судна кружляють поблизу берегів Норвеґії, де відбуваються маневри воєнних кораблів европейського оборонного союзу НАТО. Норвеґія не дозволила совєтським суднам в'їздити до портів, де перебувають судна НАТО.

Після нападу арабських терористів на ізраїльських змагунів у Мюнхені, Німеччина творить окрему поліцію для боротьби з терористами. Поліція матиме право викидати з Німеччини небажаних та небезпечних чужинців.

Жиди з СССР, які хочуть виїхати до Ізраїля, звертаються до своїх приятелів у Ізраїлі з проханням прислати їм гроші на заплату такси за дозвіл на виїзд із СССР.

До Західної Німеччини приїздить з офіційною візитою, вперше після війни, польський міністер закордонних справ С. Ольшевські. Після нав'язання нормальних дипломатичних зв'язків у дипломатичні представництва Польщі в Німеччині та Німеччини в Польщі піднесено до ступня амбасад.

Совєтським лікарям підвищено заробітну платню на 23%, вчителям на 21% та вихователям в дитячих садках на 29%. Слід завважити, що пересічна платня лікаря в СССР була досі 120 рублів, а вчителів 80 рублів.

В Японії нема міністерства військових справ, лише „Агенція для справ самооборони". Її бюджет на біжучий рік буде 3 мільярди і 200 мільйонів долярів у видатках.

ЗДА та Канада матимуть цього року менший збір збіжжя. Канадська статистика припускає, що в Канаді буде цього року з нового збору 507 мільйонів бушлів збіжжя, на 20 мільйонів бушлів менше, як минулого року.

ЗДА та СССР почнуть відбувати спільні міжпланетні польоти в 1975 р. Деякі американські астронавти вже розпочали вчитися російської мови.

Західно-німецький Червоний Хрест твердить, що з війни не вернулося 1,700,000 німецьких вояків. Приб л. 750,000 згинуло в часі війни та після війни. Про 950,000 німецьких вояків досі немає ніякої вістки. Дехто підозріває, що в СССР ще є чимало німецьких військово-полонених, які навіть не мають права писати до родин.

ТИХИЙ МАЛЬОВНИЧИЙ ЗАКУТОК НА ОДНОМУ З АЛБЕРТСЬКИХ ОЗЕР

ВІСІМНАДЦЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ

1 жовтня

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 188

Брати, хто сіє скупо, скупо й жатиме, а хто сіє в благословенствах, у благословенствах і жатиме. Кожний, як постановив у серці, не з жалю, ані з примусу. Бо веселого дателя любить Бог.

А Бог у силі обагатити вас усякою ласкою, щоб у всім маючи завсіди всякий достаток, забачувалися ви всяким добрим ділом, як написано: розсипав, дав убогим, його праведність пробуває повік.

Хто ж дає насіння сіячеві, подасть і хліба до їди і умножить ваше насіння і прибільшить овочів вашої праведности, щоб ви у всім збагатилися всякою щирістю, котра справляє нами подяку Богу.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 17

У той час стояв Ісус при озері Генезаретськім і побачив два човни, що стояли край озера, а рибалки вийшли з них і промивали сіті. І увійшов в один човен, що був Симонів, і просив його, щоб відчалив трохи від землі; і сівши, навчав нарід з човна.

Коли ж перестав говорити, сказав до Симона: відплинь на глибину і закиньте ваші сіті на ловлю. А Симон у відповідь сказав йому: учителю, цілу ніч трудилися ми і нічого не зловили, та на твоє слово закину сіті.

І зробивши це, зловили, велике множество риб; і проривалася їх сіть.

І дали знак товаришам, що були в другім човні, щоб прийшли і помогли їм; і прийшли і наповнили обидва човни, так що майже потопали.

Коли це побачив Симон Петро, припав до колін Ісусових, кажучи, іди від мене, бо я чоловік грішний, Господи!

Бо страх обняв його і всіх, що з ним були, задля ловлі риб, що їх спіймали; також і Якова і Івана, синів Заведеєвих, що були товаришами Симоновими.

І сказав до Симона Ісус: на бійся, відтепер будеш людей ловити.

І витягнувши обидва човни на землю, залишили все і пішли за ним.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

КАЗА НОВА Й ХАРЧ У СВЯТІЙ ЗЕМЛІ

Гостинниця оо. францісканів у Назареті „Каза Нова" простора, модерна й вигідна. Широкий коридор веде до просторої кімнати-крамниці, де можна купити не лише звичайні пам'ятки зі Святої Землі, як вервиці з оливкових зернят, хрести з оливного дерева, різні різьби, арабські тканини ітд., але теж довідники по Святій Землі та Святих Місцях, мапи Святої Землі, образи, образці та різні видання оо. францісканів. Наші прочане скористали дуже щедро із цеї крамниці, купуючи пам'ятки з таким темпом, що молодий продавець ледве вспівав брати гроші та видавати здачу. Ми з Джорджом стояли з боку й приглядалися продажеві. Джордж підсміхався й я собі подумав, що він певно, за арабським звичаєм, дістане якесь комісове за те, що припровадив туди так багато добрих покупців. Я прямо й запитався його, кільки він дістане комісового. Він засміявся й сказав, що щось дістане, але не так багато, як по інших крамницях, бо крамниця в „Каза Нова" францісканська, отже він не бере високого комісового, бо якось не випадає, а до того він хоче, щоб тут товарі були дешевші, як на вулиці, а, як візьме комісове, то продавець мусить підвищити ціну на пам'ятки, щоб дістати свої гроші.

Тому, що до обіду ще було досить часу, а наші прочане так були зайняті закупами, що годі було й думати про те, щоб їм перервати, я пішов з Джорджом перед будинок гостинниці й оглядав ще з невеликої віддалі нову церкву Благовіщення. Вона дійсно виглядає маєстатично й панує над усіми будівлями Назарету. Колись, як ще була давня церква Благовіщення, парафіяльна церква св. Йосифа Обручника видавалася великою. Тепер, поруч нового собору Благовіщення вона виглядає невелика й неначе придавлена величчю собору. Але зате вона давніша, бо збудована 1915 р. на місці церкви, що її збудували хрестоносці в 12 сторіччі. До того церква св. Йосифа зв'язана з історією життя Пресв. Родини в Назареті. Десь тут мав бути дім св. Йосифа, в якому Христос провів свої молоді роки до часу свого публічного виступу. Тут десь він допомагав у праці св. Йосифові, тут навчився столярського ремесла від св. Йосифа, якого головним зайняттям була мабуть побудова домів та виготовлювання плугів та ярем для сусідних рільників, що орали землю плугами, запряженими в воли, тут вперше в синагозі Христос проголосив публічно, що він є обіцяний Месія, за що його співгорожане прогнали з синагоги ще хотіли й скинути в пропасть: Звідси Христос ходив на весілля в Кані Галилейській, де зробив перше чудо, звідси вийшов відтак над Генезаретське озеро й замешкав у Капернаумі, проповідаючи Євангелію. Хоч Христос сказав із прикрим докором до своїх співмешканців Назарету, що „ніхто не буде пророком у своїй батьківщині", то всежтаки Він був зв'язаний з Назаретом, а зокрема із домом св. Йосифа, в якому він зростав, після повороту з Єгипту. Тому й скромна церква св. Йосифа в Назареті навіває так багато милих згадок про Божого Сина.

Врешті наші прочане покінчили свої закупи й поволі виходити на подвір'я гостинниці. Я пішов попращатися з молодим продавцем-арабом, який був дуже втішений продажжю й з вдячности хотів мені дати цілу жменю медаликів, вервиць ітд. за „посередництво". Я йому щиро подякував й сказав, щоб за те дав щось Джорджові, який має родину й якому більше потрібно грошей. Але я мусів узяти від нього на пам'ятку вервиці та кілька медаликів, бо інакше, казав він, він не мав би успіху в дальших продажах. Я завів з ним коротку розмову й довідався, що він студент університету, але тепер перервав студії й працює, щоб заробити троха гроша й допомагати родині, бо життя в Ізраїлі досить дороге.

Наша група врешті була готова до повороту й ми поволі пішли вуличкою до нашого готелю, де на нас вже ждали послугачі з обідом.

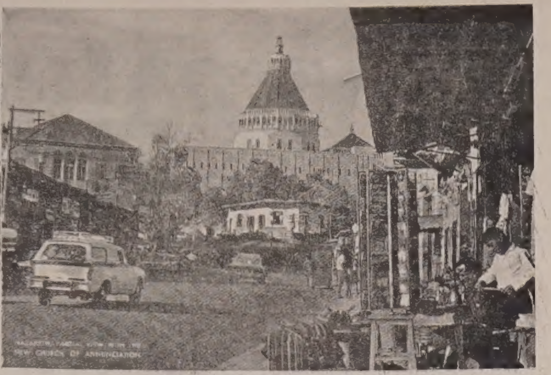

СОБОР БЛАГОВІЩЕННЯ В НАЗАРЕТІ ЗДАЛЕКА

Вправді їжа в дорозі повинна стояти на другому місці, але, якщо прочане чи туристи не мають відповідного харчу, то це відбивається на їхньому настрої й впливає погано на цілу прогульку чи прощу. Наші прочане, поза деякими недотягненнями в Портуґалії, чи, частинно в Еспанії, на харч не могли нарікати. Харч був скрізь обильний, смачний й чепурно поданий. Зокрема в Святій Землі нашим туристам надзвичайно смакували юшки („зупи"), яких дехто брав й двічі. Також дуже смачний був виноград, солодкий, сочистий, неначе повний сонця. Інші страви були назагал смачні й добрі й, здається мені, що на харч годі було нарікати. До того харч був до певної міри, домашній й прочанам усе смакувало добре. Я бодай не чув від нікого нарікання на харч у Святій Землі, чи відтак у Сестер в Римі. Нам було зразу дещо важко звикнути до того, що в Святій Землі подавали нам салату з помідорів, зрештою дуже смачну, після м'яса, під кінець обіду. Ми до того не звикли й наші прочане тої салати не їли. Але в Єрусалимі я вияснив послугачам гостинниці, що ми їмо салату з м'ясом і нам відтак подавали салату до м'яса.

До кожного обіду та вечері нам подавали вино, досить солодке, яке там, звичайно, подають у всіх готелях та гостинницях. Багато прочан та туристів розводнюють вино, щоб не було за міцне. Палестинські вина солодкі й досить міцні, а притому дешеві, бо в Ізраїлі винограду багато й дешевий. Зате в Святій Землі та в Римі не подають до обіду кави ані чаю. Якщо хтось хоче пити після обіду каву, чи чай, мусить за те платити окремо. Багато наших прочан, що привикли пити після обіду чи вечері каву, чи чай, замовляли собі це й деколи платили, а деколи послугачі подавали це даром.

Хоч в Святій Землі багато овець й араби залюбки їдять баранячe м'ясо, нам того м'яса майже не подавали. Подавали головно курятину та волове, чи теляче м'ясо. Кухарі в гостинницях мабуть знають, що туристи з американського континенту не дуже ласі на баранину, тимбільше, що її троха „чути", а до того

Церква св. Йосифа в Назареті з частиною манастиря оо. францісканів

її треба подавати завжди гарячу бо інакше вона не смакує. А може ми деколи й не завважили, як їли баранину, бо може її приправили різним корінням, яке вбиває запах та смак баранини. Зате наші прочане їли зі смаком овечий сир, що в дечому нагадує нашу бриндзю, але далеко не такий смачний.

Смакував нам теж у Святій Землі хліб, печений мабуть таки по монастирях, або, в Єрусалимі, у власній пекарні оо. францісканів, які теж розділюють чимало хліба даром між бідне арабське населення.

Стільки про наш харч у дорозі. Зрештою може хтось із прочан звертав на те більше уваги й міг би подати значно більше своїх завваг. Я не мав часу звертати багато уваги на харчі, бо мусів турбуватися плянуванням відвідин різних місць та церков, автобусом, щоб приїхав на час та різними дрібницями, які постійно виринали й які треба було ладнати. Але я вже мусів цікавитися справою харчів тоді, коли були якісь нарікання чи побажання, які треба було ладнати з настоятелем гостинниці чи послугачами в їдальні. Хоч і те в великій мірі, ладнав Джордж, який знав усіх настоятелів та керівників кухні, чи послугачів й які з Джорджа бажаннями та словом таки числилися.

Середина церкви св. Йосифа в Назареті

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

ЯКЕ ТВОЄ ЖИТТЯ?

о. Микола ДЯДЬО

Господь Бог є звершенним єством. В Ньому є всі можливі прикмети в найвищому ступні. Ми — люди приймаємо й кермуємося такими Божими прикметами, які мають на нас найбільший вплив. А котра з Божих прикмет найбільше на тебе впливає? Відповідь на те питання виявить багато дечого та вкаже тобі, яким є твоє духове життя.

Одна людина, коли думає про Бога, звертає найбільшу увагу на те, що Господь Бог є дуже справедливий; радше скажім найсправедливіший. Така людина представляє собі Бога, як суддю, що буде судити і його і всіх людей. В такої людини поняття Бога буде подібне до батька, що є невблаганим і надмірно вимагаючим. А наслідок такого поняття Бога буде, що релігійне життя такої людини буде під невиразною тривогою або навіть надмірним страхом. Такий буде журитися не тільки теперішніми недосконалостями, але також минулими, вже прощеними гріхами.

„Чи я можу бути певним" — питає себе такий — „що мої колишні гріхи мені Господь Бог простив?"; „Чи Божий гнів дійсно перестав існувати супроти мене, чи він лиш злагіднений?" Таку журбу може мати, і звичайно має навіть, дуже добра й чесна людина. Ті, що, може, мають найменше причини боятися Божого гніву, бояться його найбільше.

На противному бігуні стоять люди, що думають про Бога лиш як про саме милосердя. Для таких Господь Бог є Богом вічного співчуття і вирозуміння: Богом м'якого серця.

Та тут знова противоріччя. Часто людина, що будує своє життя на прикметі Божого милосердя є в духовому житті людиною недбалою а нераз живе в налозі до гріха. Він зображує собі Бога як поблажливого батька, що на все дивиться "через пальці". Він приписує Богові безмежну терпимість не лиш для людської немочі, але й для людських лінощів і фальшу.

Такий "образ" Бога зроджує сповидний спокій совісті, але то фальшивий спокій, бо побудований на недійснім стані. Спокій такої людини подібний до "відпочинку" людини, яка несвідомо вдихає трійливий ґаз (дво-окис вуглецяј). Той спокій може принести смерть.

Є ще інший тип людей, але їх уже не так багато, яких завжди переслідує думка, що Господь Бог є всезнаючий, бо є всюдиприсутний. То правда, але для такого всезнаючий Бог не є люблячим Отцем, який є все і всюди, щоб нами опікуватися, але для того, щоб бути нашим строгим наставником, що вважає на кожне наше діло, слово і думку, що глядить на нас завжди критичним оком.

Як наслідок, така людина стає у справах моралі і духового життя нерішеною, нерішучою і нервовою: а-ну ж я тепер „пошпортаюся". Така людина має страх, що, що не зробила б воно може буде зле.

Якщо в когось такий душевний стан є у високій мірі, то ми це називаємо дріб'язковістю - скрупулятністю.

Ідеально наше зображення Господа Бога повинно бути зрівноваженим. Господь Бог є, без жодного сумніву, справедливим. А-ле Божа справедливість не повинна доводити нас до забуття, що Він є і милосердним. Господь Бог є милосердним, але думка про Його милосердя не повинна засліпити нас, що Він є справедливим. Він є всезнаючим, бо в Його присутності ми живемо і рухаємося. Але це не значить, що ми повинні бачити в Ньому когось, що лиш чекає, щоб нам „поховзнулася нога", щоб мав за що нас карати. Він є біля нас, щоб нас пильнувати („не вводити в спокусу") нам помагати, нас піддержувати, скріплювати наше духове життя.

Правда, не є то легким мати досконало зрівноважений образ Господа Бога. Але є в Бога одна прикмета, на яку ми можемо покладатися без страху перебільшити. Тією прикметою є безконечна Божа любов і доброта.

Бог є добрим не лиш тому, що Він є святим. Він є Богом необмеженої щедрості і Його запопадливість і журба про нас не має меж.

Не багато людей оцінює Божу доброту в такому високому ступені, якби повинні. То пізнати по тому, що люде так мало часу присвячують на молитву подяки. Якби ми провели цілий день і нічого іншого не робили а лиш говорили „дякую Тобі Боже", ми й тоді не віддали б Богові належної вдячности за все, що Він зробив, робить і ще зробить для нас.

Подумай кілька хвилин над своїм минулим життям. Коли так переходиш в думці різні життєві переживання, чи не завважиш багато такого, де виразно було видко Божу руку - Божу опіку, поміч, пересторогу, напімнення. Можливо ти тоді цього не бачив, не розумів, чому воно є так а не інакше, але сьогодні з віддалі часу, ти вже ясно бачиш, що там допомагав тобі Господь Бог.

Може колись ти мав великі покуси, які легко могли зруйнувати твоє духове життя й принести нещастя тим, що тебе любили. То було майже чудо, так виглядає тепер, що ти не піддався тій покусі, що ти уникнув наслідків можливого гріха. То не було чудо, то була Божа поміч, хоч в той час то могло виглядати лиш як щасливий припадок.

То знова, глянувши в своє минуле життя, ти може пригадаєш собі час великої зневіри: хтось дуже добрий твоєму серцю помер чи ти сам утратив дуже добру працю, чи був дуже хворий, чи тобі не вдався якийсь плян, що обіцяв так багато. Тоді здавалося, що Господь Бог далеко й не бачить і не чує. Може тоді приходила тобі думка, чи взагалі Господь Бог пам'ятає про тебе, чи дбає, чи йому на тобі залежить.

А тепер ти ясно бачиш, яке велике добро вийшло з цього, а виглядало, що буде цілковита руїна. Господь Бог опікувався тобою тоді, коли ти думав, що Він забув за тебе. Бог не забув, але покермував усіми справами так, щоб тобі все вийшло на добро.

Усі ми, що віримо, що Господь Бог цікавиться нами, нашим добром, нашим щастям, можемо знайти в нашому житті й хвилини великої духової кризи, а також знайти в них зерно пізнішої користі для нас.

Може й тепер є хтось, що переживає душевну кризу. Може й йому приходить на думку спокуса, що Господь Бог забув за нього. Він не бачить сьогодні жодного добра, що могло б вийти з його трудного положення-переживання. Але Бог є добрий. Він дбає про всіх і про тебе. Не попадай у зневіру. Бог не забув за тебе. Адже Христос сказав, що „й волоски на вашій голові почислені". За п'ять чи десять років той, що сьогодні терпить, може оглянеться назад у своє життя й скаже: „Дякую Тобі, Боже, Я щойно нині розумію, що та „темна життєва ніч" стала для мене великим благословенням".

Нам тяжко зрозуміти тепер, чому нас Господь Бог так безмежно любить, чому Він так дуже хоче мати нас зі собою в небі. Він перед нічим не зупиниться, щоб лиш привести нас до себе, якщо ми хоч трішки будемо з Ним співпрацювати. То зрозуміємо щойно колись на другому світі.

Крім великих ласк, що ми їх дістаємо в нашому житті, Господь Бог давав і дає нам мільйони менших ласк, про які в цьому земному житті ми ніколи не будемо мати навіть поняття. Бог провадив, провадить і буде провадити нас, лиш даймо Йому себе вести.

Тому ми повинні не лиш приносити Богові молитви прошення. Далеко більше ми повинні дякувати Богові за Його опіку й надіятися на Божу доброту, справедливість, та милосердя.

Продали понад 2 мільйони Св. Письма

Канадське Біблійне товариство розпродало в минулому році 2,223,017 примірників Св. Письма. То було на 11% більше, як в 1970 р. Продано 92,129 примірників усіх книг Святого Письма, 290,018 примірників Нового Завіту та 1,840,870 примірників витягів зі Святого Письма.

Досліди виявили, що в людському мозку, який міститься в черепі, об'єму 1½ кварти, є 14 мільярдів нервових клітин. В об'смі кори мозку, яка груба всього 2.5 міліметрів, а займає площу 350 квадратових цалів, містяться всі запам'ятані речі за життя.

Можете купити молитовник

„ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиєпископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

З ЦАРГОРОДУ ДО АРГОЛІДИ (3)

Анна-ГАЛЯ ГОРБАЧ

У ПОЛОНІ МИСТЕЦТВА І ТОПКАПИ-САРАЮ

Хоч турецькі джамії усі дуже подібні, західній відвідувач не може намилуватися все новими візерунками фаянсової і емальованої мозаїки, що полонить зір своїми персько-арабськими орнаментами — арабесками. Він ходить по сьогодні майже порожніх скверах, що відокремлюють джамії від довколишніх мурів, при яких приміщувалися келії і залі, що служили за школи, теологічні академії і бібліотеки, утримувані при цих релігійних центрах. Він відтворює в своїй уяві колишнє життя: вчені мулли виховували тут молодь провідного прошарку, були літописцями і письменниками. Сюди втікали представники багатіїв, щоб у зосередженні й молитві мати спокійне життя: за мурами бо панував інший закон. Там військо керувало суспільним і політичним життям і все мусіло пристосуватися до того режиму. Це був колись острів, де розквітала наука, поезія, мистецтво, тут можна було, мабуть, забути про війни, нужду і пожежі, що їх зазнав простий народ. Сьогодні ці ґанки, альтани, викладові залі стоять пусткою. Після секуляризації, що її провів Кемаль-Паша Ататюрк на початку 1920-их років, мусулманська релігія мусіла віддати справи виховання молоді, плекання науки й мистецтва у світські руки. На противагу мусулманському клерові ця революційно-мілітарна диктатура Ататюрка («батька турків») створила скрізь культ свого основоположника: кожна місцевина тут має на скверику бодай бюст Ататюрка — ніби конкуренція мінаретові. Центром, де скупчені мистецькі, історичні та побутові пам'ятки старої османської імперії в Царгороді, є музей, приміщений у колишній султанській палаті «Топкапи-сарай». Ніби палата з «гарматною брамою»: напроти, перед входом, виставлені десятки давніх турецьких гармат. Новіша султанська палата Абдулмеджіда побудована в Долмабахче в 19 віці, у Галаті над Босфором, у стилі тогочасних західньоевропейських монарших резиденцій, нині це Морський музей.

Будівлі Топкапи-сараю розташовані на горбку, що підіймається на затокою Золотого Рогу, який служив першим грекам Візантіону, які прийшли сюди з Підатенської Меґари в 6 віці до Христа, за укріплення-акрополь. Палаци і сквери та будинки Топкапи, де до початку 19 віку жив двір султана, побудовані впродовж 15—17 віків на велетенській площі. Топчемо, як і сотні відвідувачів, історичне каміння, на якому віками вирішувалася доля Південно-Східньої Европи, і наша також. Ось вистелена килимами авдієнційна заля везіра, де він приймав послів: вгорі праворуч решітчана стіна до мезоніну, звідки падишах потайки прислухався до переговорів. Десь отак тут велися і переговори між полковником Хмельницького Джеджалієм 1648 року і везіром удушеного незабаром того ж року султана Ібрагіма I «Божевільного». А «божевільними» ставали тут престолонаслідники часто, очікуючи від дитинства ката з шовковим шнурком. Залізні бо закони османських мілітаристів вимагали, щоб первородний син, ставши султаном, повбивав своїх братів, як можливих претендентів на престол. Слабовольними ж султанами рядила з часом мілітарна хунта придворних «аґ», що спиралася на яничарські відділи, ліквідовані криваво аж 1826 року. Хунта відповідно до власних інтересів скидала з престолу чи саджала на нього своїх падишахів. Зокрема почавши від 17 віку, мури Топкапи-сараю були свідками багатьох таких кривавих історій. Ось «Золотий коридор», яким уперше йшов новий султан до престольної залі поміж вишикуваних гаремних слуг і сторожів і розкидав для них золоті монети. Траплялося тут і таке, що при конкуренційних бійках він пробивався шаблею крізь ворожих аґ. Ось гаремне подвір'я з стежками на узбіччі парку рож (Гюльбахче); всі вікна султанських покоїв на першому поверсі над кружґанками (де і входи до келійок дам гарему) однакові і — зарешітковані; з-за котроїсь такої решітки приглядався непомітно падишах до своїх «джаріє» — невільниць. Тут у дворі й камінне підвищення, з якого сідав у важкому панцері падишах на коня, вирушаючи в похід. Супроводжували його тоді справді молитви зібраних: невдалий бо похід міг мати і для них дуже немилі наслідки (змінявся «естеблішмент»!).

Окремі султани мали амбіцію будувати тут розкішні павільйони (кишк — «кіоск») у стилі орієнтальних країн. «Багдадський» і «Реваньський» належать до найрозкішніших. Не бракувало тут і покоїв «приватної» школи для престоло-наслідників, куди стягувано тоді кращі наукові сили імперії — з арабських та перських провінцій. Є тут і окремий павільйон з султанською бібліотекою. Звичайно султани знали, крім рідної османської мови, ще арабську і перську; балканські справи й чималий вплив боснійських турків при дворі змушували їх хоч трішки навчитися й по-сербо-хорватськи, тим більше що низка видатних везірів (Рустем, Сокуллу) походила саме звідти. Цікаво довідатися, що більшість безжалісних, войовничих султанів писала (під псевдонімами) ніжні ліричні вірші в персько-арабському стилі. Мао-Тсе-Тунґ отже ніяк не «перший» лірик у цьому роді.

Одне ціле крило палати — це мусулманських релігійний музей: відколи султан Селім Жорстокий (Явуз) завоював 1517 року Египет і Аббасідську імперію, турецькі султани стали й каліфами, наслідниками Магомета, себто головами ісламського світу. У султанській палаті скупчилися з часом такі святощі мусулман, як магометів плащ, шабля, навіть зуби й космики волосся з бороди, крім, очевидно, ключів до Каабн в Мецці — чорного метеориту. До речі, у видатніших джаміях Царгороду вмурувалися в мінбери (казальниці біля кибли) молитовної стіни, зверненої до Мекки, кусники цього святого для мусулман каменя.

Окреме крило султанських палат займає сьогодні археологічний музей з пам'ятками головне античної, гелленської і орієнтальної культури. Відомий саркофаг Олександра Великого тут чи не найбільша атракція. Проблему протипожежних заходів тут розв'язували просто: стіни викладано, як і по джаміях, взористими кахлями. Відпадала і турбота для прибиральниць з стиранням пилюги. В одній із заль виставлені за вітринами оригінальні халати окремих султанів, від 15 віку почавши. Навіть закривавлений халат убитого яничарами Османа II (1622). Виставлені дитячі халатики престолонаслідників свідчать, у якій викривленій атмосфері пихи росли ці майбутні володарі. Розкішні цяцьковані золоті трони-тапчани дають уявлення і про церемоніяльну сторону султанської палати.

У колишніх покоях султанських жінок, придворної сторожі, в гаремі, в прийомних кімнатах султанів і диванурадн, у стайнях і кухнях сьогодні музейні залі, в яких виставлені коштовні предмети, свідки минулої слави. Вглиблюючися в мініятюри рідкісної краси, можна ствердити, що турецьке мистецтво вже в 14—15 віках ввібрало в себе кращі перські й арабські елементи й являє собою синтезу цих двох культур, яким середньоазійські тюркські кочовики зуміли надати певної свіжости й стихійности. Крокуючи залями, де стоять манекини-ляльки, вбрані в старі турецькі вояцькі строї, пізнаємо не одну частину козацької ноші, не одну форму зброї, що були перейняті нашими предками. Між золотими скарбами музею відкриваємо християнську реліквію, що особливо зворушує: частина черепа й рука Івана Золотоустого в золотій оправі з середньоболгарським написом золотом. Турецькі працівники музею були настільки не зорієнтовані, що не вміли відчитати чіткого письма на охоронним золоті і виписали на карточці по-англійськи, що це мощі Івана Христителя... Пробуємо витлумачити молодим екскурсоводам, які тут, з уваги на золото й самоцвіти, зірко стережуть музейне добро, цю помилку, пояснюючи різницю між Іваном Христителем та Золотоустим, — але без успіху, бо що раз надруковане, того так легко не змінити.

Найбільший натовп юрмиться в залях з коштовними китайськими порцеляновими виробами та там, де зберігаються коштовні самоцвіти, колекції яких можуть сміливо конкурувати з тими, що їх збирали російські царі та англійські королі. Діяманти, ізмараґди, рубіни, опалі унікальної величини й чистоти виставлені у вітринах; німецькі й американські сноби тут з побожністю стоять, ахкають і фотографують, і нікому не прийде на думку, що султани, збираючи ці самоцвіти для власної насолоди, не зуміли нічого зробити для свого народу, що стільки чужої землі їм завойовував під час довгих століть, а залишився жити в невимовній нужді, як міряти західніми маштабами.

(Продовження в черговому числі)

Ще про похорон бл. п. Томи Кобзея

(Ю. К.) Читальня „Просвіти" у Вінніпеґу, через свого голову Зенона Круцька, просить повідомити, що кошти похорону покійного Томи Кобзея заплачено не з фондів „Просвіти", але з майна покійного, який залишив на цю ціль понад тисячу долярів. Проте управа „Просвіти" склала сприводу смерти бл. п. Томи Кобзея, свого провідного члена, 300 дол. на Фундацію ім. Т. Шевченка, оплатила священиків, понесла кошти тризни, взяла на себе організацію похорону та дала допомогу й опіку вдові покійного Олені Кобзей, що й досі робить.

У великому єднанні стрічаймо Дні помісности нашої Церкви

М. Г. МАРУНЧАК

В місяці жовтні цього року знову взнесемо наші серця та уми, щоб спільно відмітити Дні помісности Української Католицької Церкви.

Невеликий шмат часу ділить нас від жовтня 1969 р., коли то на IV Архиєпископському Синоді в Римі однодушною ухвалою приявної Ієрархії УКЦеркви під проводом найвищого і законного голови цієї Церкви Блаженнішого Верховного Архиєпископа Иосифа ззновлено історично-канонічні основи Помісности УКЦеркви. З тією датою Українська Католицька Церква на всіх континентах знайшла одну керму під самоуправною владою рідного Первоієрарха з його традиційними патріяршими правами, які випливають з Декрету про Східні Церкви а який був схвалений на Другому Ватиканському Соборі в 1964 р.

Точно в два роки пізніше, бо 1971 р. відбулися наради Постійного Синоду Помісної Української Католицької Церкви, які зглибили постанови IV Архиєпископського Синоду з 1969 р. та намітили дальший шлях росту для цієї Церкви.

Вся українська католицька спільнота як також вся українська патріотична громада сприняли ці події з неприхованим ентузіязмом та жертвенною моральною і матеріяльною піддержкою. З другої сторони історичні вороги цієї Церкви підняли всі спроби, щоб велике діло Ієрархії та Народу вбити в зародку організаційного відродження. Свою працю стали вони вести явно, позакулісово та законспіровано. Найчастіші удари спрямовано в Голову Синоду цієї Церкви Блаженнішого Иосифа.

Дні Помісности Української Католицької Церкви в цілому світі, які мають за завдання відмітити ці дві великі річниці та які по традиції припадають на місяць жовтень стануть і в цьому році найкращою нагодою розглянути сучасне положення УКЦеркви, вони заохотять мирянство стати на повний захист цієї Церкви та її Проводу, піднесуть ще раз і ще раз матеріяльну піддержку Постійному Синодові цієї Церкви, віднотують та нап'ятнують ворожі затії в сторону цієї Церкви.

Тому якнайщиріше закликаємо Ради Українських Організацій в Канаді за Патріярхат Української Католицької Церкви, їх складові організації та все українське мирянство, щоб у великому єднанні з Ієрархією та духовенством стрічати Дні Помісности УКЦеркви в цьому році якнайбільш величаво.

За Крайову Раду Українських Організацій за Патріярхат Української Католицької Церкви:

д-р М. Марунчак, голова
д-р Б. Білаш, секретар

Книжка про „Ясну гору в Гошеві"

(Ю. К.) З усіх ділянок людської духовости чи не найважче писати на релігійні теми. Це тому, що релігія стоїть дуже близько до кожної віруючої людини і що її словництво й образність таки добре відомі і нераз втрачають свіжість кольорів, як, наприклад, ніколи не втрачає св. Письмо.

Проте не можна сказати, що свіжости бракує монографії про „Ясну гору в Гошеві" авторства дуже любленого в Едмонтоні й Алберті о. місіонера Марка Дирди, ЧСВВ. Це передусім тому, що о. місіонер подає великий історичний матеріял, зібраний дбайливою рукою знавця, а ще до того із щирим ентузіязмом українського патріота і таки частенько із справжнім ліризмом. Немає сумніву, що українці-християни, не лиш українці-католики, читатимуть з захопленням історію стародавнього українського манастиря в Гошеві, а теж історію чудотворної ікони Богоматері, подарованої в 1734 році Гошівській церкві і манастиреві українським шляхтичем Миколою Гошовським. Ця ікона, — розказує широко о. Дирда, — стала причиною багатьох чудесних видужань, 117 тільки у 18-му столітті, та в 1737 році була проголошена митрополитом Атанасієм Шептицьким „благодатною". Деякі з цих видужань, фізичних і психічних, описує ділововою, стислою прозою о. місіонер.

Поручаючи книжку про „Ясну гору в Гошеві" українським читачам, додаємо, що вона видана на гарному папері, з графічним портретом Гошівської Матері Божої роботи Якова Гніздовського та з 16-ти ілюстраціями, також з бібліографією, що вміщає 25 позицій. Вона напевне причиниться до збереження і закріплення наших релігійних і національних традицій.

* * *

***о. Марко М. Дирда, ЧСВВ. Ясна гора в Гошеві.** Видавництво оо. Василіян. Нью-Йорк, ЗДА, 1972, стор. 142, ціна $2.00, замовляти на адресу:

REV. MARKO DYRDA, OSBM,
1745 Washington Ave.,
Bronx, N.Y. 10457, U.S.A.

Тероризм – пропаґанда дії

Пітер ВОРТІҐТОН

Замішання й відраза, викликані подіями на Олімпіяді в Мюнхені, триватимуть ще довго після того, як самі атлетичні виступи давно забудуться. Кінець кінцем, може випадково, буде створено димову заслону, яка затемнить найбільш очевидне, що тероризм — всесвітньо поширена діяльність з ідеологічною основою.

Революція, спущена з ланцюга на світ, шукає приводів — будь вони в Ірляндії, Квебеку, на Середньому сході, в Уруґваї чи деінде. Нові варвари серед студентів розуміють тероризм і його мету кра-

(закінчення на стор. 4.)

Совєтська господарка не дописує

Совєтська Економічна газета надрукувала статтю, в якій стверджує, що заповіджений совєтським урядом зріст виробництва товарів широкого запотребування не вдався. Із сподіваного збільшення виробництва на 36-40% таких товарів, як текстильні товари, одяги, черевики, трикотажні вироби, телевізори та пральні машини, не вийшло нічого, бо совєтські робітники в фабриках не збільшили видатности праці. Так, що заповіджене шумно прем'єром А. Косиґіном „насичення" совєтського ринку тими товарами, залишилося звичайною совєтською обіцянкою, як і неодин раз передтим.

КОМЕНТАРІ

Є НА СВІТІ УКРАЇНА!

Роман РАХМАННИЙ

Сьогодні, у 1972 році, вже, мабуть, можна говорити про явище, якого не смів накреслювати навіть Тарас Шевченко у своїй пророчій поезії. Які відомо, в свій час він вважав конечним остерегти своїх земляків — заможних і високоосвічених! — не шукати на чужині „доброго добра", але присвятити свою увагу народним масам на рідних землях, щоб підняти їх з небуття на рівень народу з державницькою свідомістю. Шевченко писав тоді: „Нема на світі України, немає другого Дніпра!"

І так воно й було в його страшну епоху. Закріпачене українське селянство світа божого не бачило за виснажливою й непродуктивною роботою „на нашій не своїй землі". Української інтелігенції було обмаль. Можнавладці українського роду вважали себе росіянами і витрачали свої сили на розвиток всеросійської імперії точнісінько так, як нинішні партійці українського роду в СРСР витрачають творчі роки свого життя на будівництво совєторосійської імперії за кошт України.

Тому нічого дивного, що в Шевченкові часи на території України жило багато українських песимістів, які, за Я. Щоголівим, повторяли: „край наш веселий віку доживає..."

Міжнародне становище України здавалось ще більшою мірою унаочнювало цю безнадійність. Адже за кордонами царсько-російської імперії — ані в Европі, ані в Америці — тоді не було української політичної еміґрації, яка, на зразок польської еміґрації у Франції, принаймні своєю присутністю там пригадувала б світові прагнення українського народу.

Першим політичним еміґрантом з України був щойно Михайло Драгоманів. Через півтора десятка років від смерти Т. Шевченка Драгоманів висунув на західньо-европейському форумі питання про українську культурно-національну самобутність. Він зокрема привернув увагу західньо-европейських інтелектуалів на факт плянового лінґвіциду, що його проводив російський уряд на території України.

У Шевченковій епосі дійсно не було на світі України.

ДОКОРІННА ЗМІНА

Але українська ситуація змінилася докорінно з того часу.

В самій Україні сьогодні існує ряд суспільних прошарків, що знають свою культурно-національну приналежність. Є там люди, які зором своїх душевних очей звертаються до джерел новітньої української державности, а саме до Української Народної Републіки 1917-20 років. Є вже й молоді люди, які, в новій суспільно-політичній та економічній обстановці, прагнуть відродити українську самобутність у кожній галузі життя своєї країни, і то в державно-політичній, а не лише культурно-мовній.

А поза межами України — в інших республіках СССР та зокрема на території Росії — живуть численні українці, які знайшлися там поневолі головно тому, що визнавали чи обстоювали право свого народу на творення свого життя на своїй землі згідно з власними потребами, з власним досвідом і згідно з власними теоріями. В країнах під комуністичним режимом — у Польщі, Румунії, Чехословаччині та в Юґославії — існує українська національна меншість, що тримається свого українського імени і дає гідний приклад патріотизму інколи нам самим, як теж українцям в Україні.

В багатьох державах Заходу існує українська еміґрація та нащадки українських еміґрантів, що мають власні фінансові засоби і значну кількість молодих інтелектуалів. Посідаючи розвинуті церковні, громадські, політичні, наукові й економічні установи, ця українська громадськість є помітною ґрупою тиску в країнах свого поселення. З її голосом, хоч-не-хоч, мусять рахуватися законодавці, партійні діячі та державники даних країн.

Тому всім маловірам і слабодухам, які закликають нас припинити нашу політичну діяльність, усім тим, які висміюють роботу української еміґрації та навіть подвиг українських вільнодумців у СССР; усім заломаним, які радять нам пристосуватися до чужомовного оточення „без решти", чи, впарі з цим, кажуть визнати т. зв. радянську дійсність, скажімо побратньому, але твердо:

Хто має очі, той нехай дивиться, а в кого відкриті вуха, той нехай слухає, а тоді напевно побачить, почує і зрозуміє сучасну дійсність українського народу.

НОВА ДІЙСНІСТЬ

Ця нова дійсність ґрунтується на таких переконливих фактах:

— Українська пісня й український танець, як ви-

(закінчення в 3-тій колонці)

Є на світі Україна!

(закінчення ред. статті)

як високої мистецької культури українського народу, завоювали увагу чужомовних слухачів і глядачів на кількох континентах.

— В українських церквах по всьому світу тисячі українців моляться українською мовою і прямують до Бога власним шляхом, без нічийого посередництва.

— В Австралії та в країнах Латинської Америки українські матері зберігають традиційні українські звичаї не меншою мірою, як українки на території інших країн і континентів, хоча живуть в умовах відрізаности від рідного краю та інколи під страшним асиміляційним тиском.

— Українська мова здобуває в Европі та в Північній Америці належне їй місце навіть у тих установах, що вважали досі її другорядним діялектом.

— У канадських, американських, англійських, французьких, німецьких і деяких латино-американських високих школах українці-викладачі читають лекції з різних галузей знання. Своєю присутністю там вони створюють присутність української нації в чужомовному світі науки.

— Студенти українського роду в таких же школах сміливо обороняють чесне українське ім'я, коли його порушують русофільські вчителі.

— Українська молодь час-від-часу виходить на вулиці своїх і чужих міст демонструвати в обороні українців, переслідуваних у Совєтському Союзі.

— Українська думка про актуальні питання людства і голос українського протесту нині доходять навіть до найвищих установ країн Заходу; своїм грізним звучанням вони тривожать навіть кремлівських можновладців.

Все це твориться перед нашими очима, так на українських землях, як у широкому світі. Ці вражаючі факти повинні б спонукати навіть найвпертіших українських скептиків замислитися і врешті сказати: всі ми є свідками другого народження української нації — воістину, є на світі Україна!

Так, є на світі Україна, бо нині існує всесвітня українська нація, що вже не вміщується в кордонах обмеженої „радянської республіки"; ця українська всесвітня нація живе самобутнім життям всупереч псевдонауці, всупереч імперіялістам і всіляким системам насильства людини над людиною.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
Український католицький тижневик ❖ Виходить щочетверга в Едмонтоні ❖ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ❖ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ❖ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ТЕРОРИЗМ – ПРОПАҐАНДА ДІЇ

(закінчення з стор. з.)

ще, ніж маси пересічного населення та західні політики. (Північноамериканські терористи виглядають покищо слабими, але й вони теж учаться).

У ЗДА трапляються вже типи подібні до Джері Рубіна, що зробили з Боні й Клайда (звичайнісінькі бандити з найганебнішого періоду американської історії — ТГЛ) своїх народних героїв і дають таку присмну пораду: „На випадок сумніву — пали, вогонь — революційний бог... Політики помічають убогість тільки тоді, коли горять ґетта... Пали прапор, пали церкву... Історію можна змінити за один день, одну годину, за одну хвилину" і т.д. Але його „конституційне право" свободи слова захищає Рубіна і йому подібних від відповідальности.

Сучасні терористи переступають межі вузьких національних проблем. Ті, що розглядають вибухи тероризму як окремі епізоди (ЕФЕЛК'ю, ІРА, Тупамари, арабські терористи), не бачать, що справді діється довкола. В дійсності то всесвітня перекручена форма комуністичної конспірації. То ще не значить, що Москва чи Пекін прямо підтримують тероризм. Їм не треба цього робити. До цього часу кожна влада, що адоптувала ідеї Маркса, від Леніна й Сталіна до Мао та Кастра, спотворила марксівські ідеї. Немає причини думати, що інші також не можуть робити теж саме.

Те, що відбувається перед нашими очима сьогодні, вже можна назвати лівим перекрученням (марксівських ідей — ТГЛ), без великого ризику дістати за це ярлик параноїка чи мак картиста (Mac Carthyism). Спокусливо назвати такий фанатизм терористів нераціональним, божевільним і т.д. Дурниця. Він, цей тероризм, надзвичайно логічний і практичний. Тероризм виправдовує себе. Щоб зробити з когось фанатика, треба, щоб він спочатку справді повірив в ідеологію так, як в неї вірять терористи.

Для цього потрібне муштрування й створення умовних рефлексів у мізках майбутніх віруючих терористів. Для них повітряні пірати і вбивці на летовищі біля Тел Авіву чи Мюнхені — герої. У другій світовій війні ми називали камікадзе, японських літунів-самогубців, божевільними. Це неправда. Вони були патріотами.

Як же все-таки визначити тероризм? Пару років тому у відмінній серії радіопередач Сі-Бі-Сі професор Дейвід Рапопорт зауважив: „Тероризм — процес, спосіб життя, посвята... Справжній терорист нищить звичайність, демонструючи, що в світі немає нічого святого, що немає жадних звичаїв, вартих пошани.

Терористи йдуть за ефективним (тому притягують до себе молодь). Їхня мета — сіяти замішання, побоювання та безумний жах, які створюють паніку серед населення та владарів. Це викликає тверді протиміри, які терористи негайно ж клеймують як утиски, фашизм, поліційну державність (policestatism) і т.п. Зате, коли вони самі переможуть — згідно з їхньою вірою, — тоді нарешті прийде на землю утопія. (Справедливий лад, який нібито існував на уявному острові Утопія, описаний Томасом Моуром в 1516 р. — ТГЛ.) (Thomas More).

На шкоду західніх демократій ми часто адоптуємо термінологію терориста чи революціонера (вони ж бо однакові). Тому стаємо свідками неймовірних видовищ, коли американські чи канадські судди розглядають кримінальні злочини як „політичні", і тому, якщо не цілком виправдані, то, щонайменше, злагіднені нібито політичними мотивами терористів. Судді навіть спречаються між собою, чи видавати такого звироднілого злочинця, беручи під увагу „політичний" характер його вчинків.

Ми мусимо нарешті почати судити тероризм за нашою термінологією „ідеологів".

Терорист — не вояк, він — злочинець. Він — не партизан, бо партизан — цивільний вояк. Терорист не воює з солдатами. Він воює з народом. Зловленого терориста треба трактувати як злочинця. На жаль, у нас це не так. Дуже часто терористам дозволяють віджати до країн під комуністичними чи лівими урядами (як це сталося з викрадачами Джеймса Кроса). Один тільки Ізраель повністю усвідомлює, як треба поводитись з шантажем терористів.

Ленін розумів і вживав терор як знаряддя практичної політики. Об'єднані Нації, іронічно й ганебно, вшанували Леніна як великого гуманіста! Проте навіть Ленін відчував відразу до кримінального елементу, що прикривався ідеологією. Сьогодні злочинці знаходять в ідеології притулок. Погляньте на Чорних пантер, що у в'язницях вербують нових членів.

Терорист 19-го ст. москаль Сергей Нєчаєв випередив був свій час на ціле сторіччя. Він уважав кримінальних злочинців за справжніх революціонерів, а його „революційний катехизм" часто цитується ще й сьогодні: „Революціонер знає тільки один спосіб дії — знищення..., Він зневажає й ненавидить існуючий соціяльний лад...

Все, що стоїть на його шляху — неморальне й злочинне... Він мусить завжди бути готовий знищити своїми власними руками не тільки кожного, хто стоїть на його шляху, а й самого себе". І дальше в тому ж дусі. Чи не звучить знайомо? Нєчаєв називає терор „пропаґандою дії".

Наші соціологи, академіки лівого напрямку, непоправні ліберали та їм подібні особи часто люблять говорити, що насильство — американська інституція, чи, що наша розбещена західня система породжує насильство. Знову ж нісенітниця. В „соціялістичних" країнах немає великих вибухів терору тому, що самі терористи там при владі. Їхні режими вживають терор як основу державної політики. Вони розуміють суть терору.

Перш ніж успішно воювати з всесвітньою марксистською терористичною змовою („воювати" — правильний вираз), треба навчитись розуміти її суть. Ще немає жадних доказів, що західні країни, які страждають від терористів, в стані їх розуміти.

„Торонто Сан",
11-го серпня, 1972
Переклав ТГЛ

Значіння друкованого слова

О. РОСЛЯК

Як велике і важливе значіння у житті людства взагалі, а в поодиноких народів зокрема має „Слово" а зокрема друковане слово знають усі народи світу.

Вже в святій евангелії в час Великодня читаємо, що „На початку було Слово" і це евангельське слово вже близько 2.000 років дзвенить однаково сильно й могутньо й у духовому, релігійному розвою діє як незнищиме вічно відновлене звено.

І так в ході віків друковане слово стає міцним фундаментом в будові й розвитку культури й сили поодиноких держав і народів. І в українській історії, в часах її величі, друковане слово мало великий вплив на духовий розвиток держави. Знаючи й усвідомлюючи собі, яку велику силу представляє друковане, слово наші вороги, коли окупували Україну в першій мірі старалися не допустити до дії і впливу друкованого слова і видавали всякі закази й заборони українського друкованого слова. Одначе дух живучости й дух спротиву жевріє в душах українського народу й у найбільш критичних моментах життя українського народу являються ґенії, які розуміють у своїй далекоглядності, що усвідомлення прийде тоді, коли друковане слово дійде до свідомості народу.

До цих ґеніїв українського народу, який „На сторожі поставив Слово" належить Тарас Шевченко. А це „слово", що він „поставив на сторожі", видало неабиякі висліди свідомості й гарту до боротьби за краще майбутнє українського народу.

У великому гурті ґеніїв та пробудителів чільне місце займають також Леся Українка і Іван Франко. Леся Українка в своїй духовій і поетичній свідомості каже: „Слово, моя ти єдиная зброє,/ Ми не повинні загинуть обоє./ Може в руках невідомих братів/ Станеш ти кращим мечем на катів.

А Іван Франко подає глибоку думку: Книги морська глибина./ Хто в них пірне аж до дна,/ Той хоч труду мав досить/ Дивні перли виносить.

Вони ставлять нам перед очі силу слова. Оці три ґенії слова кували його й гартували й залишили для нас грядуючих поколінь могутню зброю, якої не знищить ні час, ні кайдани ні неволя, а які стоять перед ними як дороговказ, як здобувати серця та свідомість уже трохи приспалої й збайдужнілої нашої спільноти.

У нас, на землях поселення, в несприятливих обставинах для українського духового розвою нашого молодого покоління існує тимбільша потреба ширити друковане слово у виді відповідних книжок і журналів.

Вже зарання від наймолодших літ треба починати приучувати наше молоде покоління читати й любити українську книжку. В ній бо знайде наша молодь усю красу описаного змісту. Україна, чудова країна батьківщина їх дідів і прадідів, стане перед ними, як геройська нескорена країна, що невтомно змагається зате, щоб бути господарем на своїй землі.

Добра книжка, це найкращий учитель бо:

„Книга вчить, як на світі жить",/ „В книзі мертві живуть, а німі говорять",/ „Книга не знає ні кордонів ні віків часу'.

(Перша кооперативна бібліотека).

Про значення книжки й її вплив на духовий розвиток людини можна писати багато. Про те повинні знати в першій мірі батьки, що є першими виховниками своїх дітей, а дальше священики, вчителі садочків, рідних шкіл та курсів українознавства.

Такі українські книжки, які у великій мірі помагають виховувати молодь, є в нас в прекрасному виданні. Видає їх Видавництво ОПЛДМ в Торонті адреса:

NASHYM DITIAM - OPLDM
c/o St. Mary's Credit Union
278 Bathurst St., Toronto 133,
Ont.

Треба тільки доброї волі батьків, яким на серці лежить виховання їх дітей в дусі зв'язку з їхнім українським походженням.

Отож батьки поцікавтеся книжкою діточої літератури, яка допоможе вам виховувати ваших дітей в українському дусі.

Владика Василь у Ванкувер, Бр. К.

В неділю, 27 серпня відслужив Ісповідник віри Владика Василь (Величковський), єпископ луцький та острожський, торжественну св. Літургію в церкві Покрова Божої Матері в Ванкувер, Бр. К. Ісповідник віри Преосв. Василь прибув до Ванкувер в суботу, 26 серпня, враз із едмонтонським Владикою Преосвящ. Кир Нілом.

Почесний комітет для вшанування Преосв. Кир Василя складався з ванкуверського пароха о. Б. Слободи ЧСВВ, о. протопресв. Б. Ганушевського та дооколичних парохів. Обов'язки ділового комітету перебрала на себе Рада українських громадських організацій за Патріярхат УКЦ під проводом п. В. Климка.

Недільне торжество розпочалося процесією з церкви Покрова Пресв. Богородиці до парафіяльної резиденції-монастиря о. Василіян. Відтак процесія припровадила обох Преосвящ. Владик до церкви, на порозі якої Владику Ісповідника привітав, українським звичаєм ,хлібом-сіллю П. М. Заяць. Після того Преосвящ. Владики ввійшли з процесією до церкви й зараз розпочалася торжественна св. Літургія, що її служили Ісповідник віри Преосв. Василь та Преосв. Кир Ніл в сослуженні о. протопрес. Б. Ганушевського та о. Ю. Слоти ЧСВВ. Діяконував о. І. Кратко, а функції церемоньєра сповняв о. Х. Заяць ЧСВВ. До Служби Божої співав парафіяльний хор під орудою п. В. Шміґельського. В часі св. Літургії Преосв. Владика Кир Ніл представив Ісповідника віри Кир Василя й побажав йому присмного побуту в часі відвідин Едмонтонської єпархії. Преосвящ. Кир Василь заохочував вірних дорожити свободою, що її маємо в Канаді, прославляти за це Бога, й Йому за те вірно служити.

Після Служби Божої відбувся святочний бенкет в залі Українського католицького осередку. В часі бенкету, яким проводив п. В. Климко, промовляли: о. протопрес. Б. Ганушевський — п. М. Тарнюк, о. Х. Заяць, який вітав Владику-Ісповідника від імені парафії в заступстві неприявного в Ванкувері пароха о. Б. Слободи ЧСВВ та Преосвящ. Кир Ніл, який представив приявним Ісповідника віри.

Під час бенкету була теж коротка мистецька програма, в якій виступив парафіяльний хор під орудою п. В. Шміґельського.

З нагоди відвідин Ванкуверу голова ділового комітету передав Владиці-Ісповідникові дар від ванкуверської громади в сумі 1,000,00 дол.

Щиро зворушений Владика Ісповідник подякував усім за вшанування його особи, за прийняття та за щедрий дар. У своїй скромності, він заявив, що його заслуги невеликі. Все, що він переніс для Бога та Христа, та для Української Церкви, переніс завдяки Божої допомозі, якій завдячує не лиш те, що він залишився в живих, але й те що опинився в вільному світі

Відвідини Владикою Ісповідником ванкуверської громади залишиться надовго в пам'яті ванкуверців, що з глибоким переняттям слухали слів одного із ісповідників Української Католицької Церкви, яка в минулих десятиріччях видала їх чимало.

Після закінчення відвідин у Ванкувер, Владика-Ісповідник у товаристві Преосвящ. Кир Ніла відвідав Вікторію та українські католицькі парафії на Ванкуверському півострові, а відтак, в дорозі до Едмонтону, всі українські католицькі церкви при шляхові, що лучить Ванкувер з Едмонтоном.

Голос має мейор Едмонтону

РОЗВИТОК МІСТА ЕДМОНТОНУ

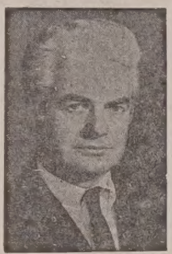

мейор Айвор Дент

В цій статті я хотів би коротко подати як виглядає теперішній і будучий розвиток нашого великого міста Едмонтону.

1. Як вже звітував наш відділ для розвитку бизнесів, в 1971 р. дійшло до едмонтонської промислової бази 67 нових індустріяльних чи виробничих підприємств. То підвищує в великій мірі ролю Едмонтону як розділового осередку та центрального складу для Західної Канади.

1971 р. виставлено рекордове число дозволів на будову, бо на загальну суму 242,811,773.00 дол. То трапилося вперше, що якенебудь місто між Торонто та Ванкувер досягнуло суми 200 мільйонів долярів у будівництві.

Виглядає, що 1972 р. прямує до ще більших рекордів. Вартість дозволів на будову до кінця липня 1971 р. досягнула суми 107,116,500.00 дол. в порівнанні до 112,686,223.00 дол. до кінця липня 1972 р.

2. Тепер вже винесено рішення в справі вежі та годинника, що є на старому поштовому будинкові. Годинник та цілий його механізм будуть збережені для різних історичних показів у відповідному приміщенні. Сама вежа буде розібрана. Але виготовлено архітектурний комплетний рисунок та зроблено докладні фотографії з вежі, щоб, якщо в будучності було би потрібно відбудувати вежу, можна було виготовити докладний подрібний плян на основі рисунків та світлин.

3. Едмонтон вступає в нове десятиріччя, в якому він буде дивитися на нові будинки, що будуть рости щораз вище вгору, а його економія буде процвітати.

Лише в самому середмісті є вже в стадії будови або лиш плянування більші будови, загальної вартості прибл. 150 мільйонів долярів. Ці будинки додадуть шість до сім мільйонів квадратових стіп поверхні до існуючих будинків протягом найближчих десяти років.

Дотеперішні спостереження показують, що в 1980 р. в великому Едмонтоні житимуть 675,000 людей, що означає приріст населення на більше, як 200,000 осіб в меншому часі, як десятиріччі. Та виявилось, що досі Едмонтон перевищив усі дотеперішні предбачення в його розвиткові минулими роками й тому предбачення едмонтонських пляновиків на найближчу будучність можуть бути значно перевершені.

В основі розвитку міста Едмонтону є й далі оливна та газова промисловість. В промірі 100 миль кругом Едмонтону є приблизно 7,000 оливних свердловин, які постачають нафтову ропу. Кожного року видобувають мільярди кубічних стіп природного газу в тій околиці, що має прибл. 80% всього природного газу в Канаді.

До оливної промисловості долучуються ще допоміжні промисловості, а те все разом взяте дає великі можливості розвитку торгівлі та можливості праці, що у

(закінчення на 5 стор.)

Атабаска, Алберта

ПЕРШЕ СВ. ПРИЧАСТЯ ДІТЕЙ

Розмари Дорошенко, Шерман Дорошенко, Ґлен Гахолок, Дарел Пахолок, Кен Пахолок, Марія Гусак, Ґлен Астасевич, Мирна Загарко, Валерія Ґурба, Леонард Пахолок, Вейн Пахолок, Ричард Пахолок, Винсент Пахолок.

Перед празником Успення П. Д. М. відбулося в нас навчання релігії і приготування дітей до першого святого Причастя. В навченню дітей о. парохові допомагали: учителька п-і Ольга Пахолок і старша учениця Єлисавета Гусак.

В день празника всі діти приступили до св. Причастя, як також молодіж і старші. До Служби Божої співав зорганізований гурток, а місцевий відділ ЛУКЖ принимав всіх присутних на празнику обідом, а тепер вже викінченій церковній галі.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ЯК ТО БАЧУ

В. ГАВРИШ

Вже довший час „Українські Вісті" друкують мої спомини. Написав я того всього таки досить багато. Чув я про мої спомини деякі похвали, були й такі, що їх критикували й то навіть дуже сильно. Я за те ані не гніваюся ні ображуюся. Я писав свої спомини про життя в рідному селі, а відтак у Канаді так, як те все переживав й як я те все бачив своїми звичайними очима. Я написав зразу, що я не маю ніякої великої освіти. Я навчився читати й писати властиво в Канаді, бо в домашній сільській школі нас учитель-поляк не навчив нічого. Через те може я деяких речей і не розцінюю так, як повинен би їх розцінювати, може нераз їх насвітлюю дещо однобічно, може я їх критикую тому, що вони не є такими, якими я хотів би їх бачити. Я собі з того здаю дуже добре справу й буду кожному вдячний, якщо хтось мене у чомусь поправить й виведе на правильну дорогу. На жаль, досі того ніхто не зробив. А усна критика одного чи другого читача не має надто великої вартості, бо то ніде не залишається. А шкода, бо є певно багато наших поселенців, які могли би мене доповнити, чи в неодному поправити, щоб та частинка історії нашого поселення, що я її представляю у своїх споминах, вийшла точною й правдивою.

Та, не зважаючи на всі недотягнення, а певно й неточності, у моїх споминах, мене переконали, що я повинен би видати бодай деякі цікавіші частини споминів окремою книжкою, на що я й погодився. Я попросив одного доброго фахівця в тій справі, щоб переглянув мої спомини, вибрав із них те, що добре й вартісне й уложив із того книжку, яку я видам своїм накладом. Я далекий від того, щоб йому піддавати думку, які спомини повинні би увійти в книжку. Хай він робить те сам, відповідно до свого осуду й сам вирішує, що варто того, щоб було в книжці, а що не має ніякої вартості для будучності. Так, що, мабуть за якийсь час частина моїх споминів вийде окремою книжкою. Я тим дуже тішуся, бо залишу по собі якусь пам'ятку, що зв'язана з історією українського поселення в Канаді.

Перед передачею своїх споминів редакторові книжки, я переглядав їх ще раз й мені неначе промайнула перед очима ціла історія мого життя в Канаді. Та не та моя особиста, тобто праця на „хліб насущний", але історія нашого громадсько-суспільного життя, яким я завжди цікавився й в якому я, як лиш міг, брав живу участь.

Від того часу, коли я приїхав до Канади, у нашому суспільно-громадському житті зайшло багато змін. В той час, як я приїхав, а було то в 1911 р., тут не було багато українських організацій. Як існувало якесь товариство, то воно існувало зразу лише при церкві, як прим. в Едмонтоні товариство „Боян", що існувало при читальні „Просвіти" ім. М. Шашкевича

(закінчення на стор. 8.)

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

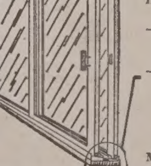

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Суприм" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

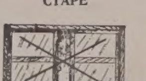

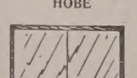

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

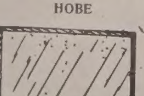

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

Едмонтон, Алберта

ХРИСТИНИ В КАТЕДРІ СВ. ЙОСАФАТА

Новоохрищений Юрчик зі своїми батьками

4-го червня, у катедрі св. Йосафата, о. Р. Ганкевич уділив новонародженому синові п-ва Дежарден, св. Тайну Хрищення. Кумами були: п-а С. Татчин, Г. Гнира, Б. Гукуляк, Б. Шибіцький та Ярослава Бордуна.

Прийняття відбулося в домі п-ва Шибіцьких, де зібралися приятелі та знакомі п-ва Дежарденс, щоб поділити їхню радість. Приявність вуйка, який перебував тут з України на вакаціях, додала радості до родинного торжества.

Перед вечерою на заклик господаря прийняття п. О. Татчина, о. Р. Ганкевич провів молитву, а гості грімким многая літа привітали новоохрищеного Юрчика.

По вечері п-во Дежарденс щиро подякували всім присутнім за участь у їхньому родинному святі.

Не забули гості про нашу українську пресу. На заклик п. Романа Гнири присутні зложили 24 доляри на „Українські Вісті".

На кінець усі гості бажали п-ву Дежарденс успіхів у вихованні їхнього сина батькам на потіху і українській громаді на користь.

Присутній

Діти, що приступали до 1-го св. Причастя

Діти рідної школи

З ПАРАФІЯЛЬНОЇ ХРОНІКИ У НЮ ВЕСТМІНСТЕР, Бр. К.

Після різдвяного концерту й гостини св. Отця Миколая, які рік річно парафіяльна школа Пресв. Евхаристії влаштовує, відбулася „година", присвячена Тарасові Шевченкові в день смерти Кобзаря, 10 березня. Діти рідної школи брали активну участь у читанні творів Шевченка. Слово про Кобзаря виголосила учителька п-і Ф. Лукей, а о. Б. Ганушевський разом з дітьми й учителями під акомпаніямент піяна відспівав Заповіт і декілька пісень, скомпонованих до слів Шевченка.

День Матері, 14 травня відбувся після богослужень та перекуски. Відзначили його діти концертом, який приготовили з ними їх учителі: п-і Ф. Лукей, п-і Дж. Лякманець, п-і М. Козак і о. парох. Допомагав у всьому, як звичайно голова Батьківського кружка п. Ю. Летавський. Він опісля перенісся на сталий побут до Едмонтону з цілою родиною, після щирого прощання всіми парафіянами, що влаштували для нього знамениту вечірку з вечерою й танцем та пам'ятковими дарунками. До пісень і вільноручних вправ акомпанював о. Б. Ганушевський. Народніх танків навчили дітей п-а Л. Котелко і п. К. Ахтемійчук. Поодинокі точки вийшли дуже вдало.

Всіх дітей, що закінчили шкільний рік було 58. Дітей, що закінчили курс народніх танків було 35. Діти виступали на концерті з такими піснями: „Отче наш", „Гей ми маленькі школярі", „Стоїть явір над водою", „Мамо моя люба", „Веснянка", „Ісус мене любить", „Лесик має песика", „Матері і батьки". Збірні рецитації були такі: „Букет мамі", „Вартість мами", „На пошану батькам" виведена дитячим садком і „Молитва". Декламації: „У нашім раї на землі" Дона Козак і Ванда Летавська, „День великої пошани" Д. Піклик, К. Чадик і Х. Бабець. Два народні танки виконали дуже добре дівчата та „Аркан" дуже бравурно хлопці.

Сольо на піяно відограла К. Лякманець. Пантоміну виконали Рон і Лорн Пассек. Квітисту вільноручну вправу виконали дівчата з великими мальованими букетами квіток, а жартібливу вправу виконали хлопці. Сольо на акордіоні виконала Катруся Чадик. Гарне слово на закінчення виголосив п. М. Блажейко, голова параф. комітету, а о. парох подякував учителям, родителям і дітям за добру працю в рідній школі.

Вдала імпреза закінчилася спільною молитвою співом. Всі діти виступали в гарних національних одягах. Цього дня закінчився також і шкільний рік у парафії.

Едмонтон, Алберта: – поминки по бл. п. Ількові Карпишинові

бл. п. Ілько Карпишин

В суботу, 2-го вересня в церкві Пресв. Евхаристії в Едмонтоні, о. парох Я. Федуник відслужив в 40-вий день смерти бл. п. Ілька Карпишина, заупокійну Службу Божу.

По св. Літургії в парафіяльній залі відбувся старанням родини покійного обід для родини, приятелів і знайомих, що прибули у великому числі із Спедден, Ешмонт, Сокаль, Вилна та Ню Баттлфорд, Саск.

Покійний Ілько (Елик) Карпишин народився в селі Волсвин, пов. Сокаль, Україна 1891 р. в родині тамошніх селян Прокопа й Пелягії з роду Ґушта. Ще малою дитиною втратив маму, тому зазнав в житті гараздів сирітської долі.

Коли підріс, то 1908 р., шляхом своїх односельчан, виїхав до Канади й оселився в кольонії Стрий. Зразу ж став працювати на залізнодорожних будовах Сі-Пі-Ар (Страткона), а опісля в Сі-Ен-Ар, будуючи залізнодорожній шлях Спедден-Сейнт Пол.

В 1917 р. оженився із Параскою Боднар та став фармувати в Стрию, де господарив через 14 років.

В 1931 р. перейшов на фарми біля Спедден, де господарив та виховував своїх дітей.

В 1958 р. перейшов жити до Едмонтону. Тут набув хату і щасливо в пошані й любові своїх дітей, внуків і правнуків доживав своїх літ. Часто можна було стрінути його в гурті пенсіонерів, що збиралися на розмови в Ітона та там проводили частину свого дня.

Однак скрита недуга пістряка, як злодій, що закрався до його організму, підточувала його тіло, доки 22 липня в шпиталі Роял Александра не перервала нитки його життя.

Весь час свого побуту на фармах був покійний добрим членом своєї церкви та чим міг і як міг спомагав свою громаду.

У вівторок, 25-го липня в каплиці похоронного заведення Парк Меморіял о. Я. Федуник, який знав покійного ще як парафіянина Спедден, відслужив парастас, а в середу, 26-го липня в церкві Пресв. Евхаристії в Едмонтоні, заупокійну Службу Божу й похоронні богослужби.

Покійний залишив у смутку свою дружину Параскевію та чотирьох синів: Гриця в Спедден, Михайла в Рич Лейк, Володимира і Дмитра в Едмонтоні та сім доньок: Ровз Козак, Катерину Стратійчук, Стеллу Музику і Агнес Дитюк — усі в Едмонтоні та Анну Хімко і Марію Сироїд у Спедден, Ірину Орстад в Норд Баттлфорд, Саск.

Залишив також 27 внуків і 14 правнуків та трьох братів: Андрія у Вильна, Івана на Мекрей і Павла в Едмонтоні.

Тлінні останки покійного Ілька Карпишина похоронено на цвинтарі св. Михаїла.

В час поминального обіду, який відбувся в залі Болдвин комюніті, на заклик о. Я. Федуника збірку на фонд „УВістей" перевів зять покійного, п. Р. Козак. Збірка принесла 71.55 долярів.

До похоронних відправ сівали дяки церкви Пресв. Евхаристії: . І. Єлиняк і п. А. Хомляк. П. А. Хомляк співав також у часі поминального богослуження в 40-вий день.

Похоронами вміло проводило похоронне заведення Парк Меморіял. Щиро дякуємо за жертву на пресфонд „УВістей". Нехай Пре добрий Господь дасть небесне царство своєму слузі Ількові, а між людьми хай залишиться про нього вічна пам'ять.

Едмонтон, Алта: – похорон бл. п. Ольги Евгенії Кольбе

бл. п. Ольга Кольбе

В неділю, 23-го липня померла трагічною смертю бл. п. Ольга Евгенія Кольбе.

Покійна, донька Томи і Анни Обуховських, народилася 18 травня 1939 р. в малому містечку Форт Меклавд, в Алберті, де її батько працював при залізниці Сі Пі-Ар.

Ольга ходила до школи у родинному місті й була одною з найкращих учениць школи.

Тому, що до української католицької церкви було 32 милі (Летбридж), вона ходила до римо-кат. церкви, коли лише могла. Дуже часто, перед наукою в школі, вступала на кілька хвилин до церкви відвідати Ісуса в Пресв. Евхаристії.

Після скінчення гайскул почала працювати у „Меклавд Газетте" а опісля стала на працю в оливній компанії в Калґарі.

В дуже короткому часі вона так поступила в опануванні праці в компанії, що її призначено референт кою тренування працівників компанії по цілій провінції Алберті.

Після одруження вона перейшла жити до Едмонтону й тут дальше працювала в тій же компанії, аж до своєї неожиданої смерти, до якої причинився той, що присягав „любов, вірність, і супружу чесність".

Полишила в глубокому смутку дві доні Іванну Марію і Евгенію Лінду, маму, Анну Обуховську, брата Еміліяна і сестру Володимиру та багато приятелів, які її щиро любили.

Похоронні богослужби відслужили: о. Ю. Ковальський, парох катедри св. Йосафата і о. М. Дядьо, парох церкви св Миколая.

Панахиду відправили оба священики в середу, 26-го липня в Парк Меморіял, а св. Літургію в четвер 27-го в катедрі св. Йосафата.

Перед послідним пращанням промовив о. М. Дядьо, який знав покійну від її молодости, попращав її від мами, доньок, брата, сестри, приятелів і тих, з якими вона в останньому часі працювала.

Покійну похоронено на цвинтарі св. Михаїла. Згадкою про покійну і потішенням для родини закінчено той сумний день тризною в брата покійної Еміліяна.

Родина бл. п. Ольги зложила 10 долярів на пресфонд „УВістей" на згадку за покійну любу доню, маму, і сестру.

Щиро дякуємо за жертву а покійній Ользі нехай Господь подасть спокій і щастя на віки і вічну пам'ять між людьми.

о. М. Д.

В сороковий день від смерти покійної Ольги Евгенії Кольбе відслужив о. Ю. Ковальський поминальну св. Літургію і Парастас в катедрі св. Йосафата, а о. М. Дядьо в церкві св. О. Миколая.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО

Публічне Переслухання

У СПРАВІ

ЗАГАЛЬНОГО ПЛЯНУ МІСЬКОЇ ТРАНСПОРТАЦІЇ МІСТА ЕДМОНТОНУ

20, 21 і 22 листопада 1972 р.

ЗАЛЯ ЗАСІДАНЬ МІСЬКОЇ РАДИ — ВІД ГОД. 1-ої ПОПОЛ,. ДО ГОД. 9-ої ВЕЧОРА

Так, щоб викликати можливо найбільше зацікавлення та дискусію едмонтонської спільноти відносно пропонованого загального пляну транспортації, який включає всі засоби транспорту, що ними користуються мешканці Едмонтону. Міська рада затвердила такі зміни відносно вичерпного публічного переслухання в цій справі:

ЛИСТ ЗАМІРУ:

Щоб могти брати участь у публічному переслуханні, міський службовець („Сіті клерк") мусить бути повідомлений письмово перед 10 жовтня 1972 р. що хтось має замір подати внесок у тій справі.

ПОДАВАННЯ ВНЕСКІВ:

Міський службовець мусить одержати двадцять п'ять (25) відбиток написаного внеску перед 1 листопада 1972 р.

ХТО МОЖЕ БРАТИ УЧАСТЬ?

Організації, суспільні групи, групи громадян та поодинокі особи, які подадуть листи заміру та подадуть внески ітд.

Поодинокі особи, які пришлють внески, можуть брати участь у переслуханні, відповідно до рішення керівника комітету для справ установ громадського користування та міських інженерів.

Поодиноким особам буде дана нагода говорити на тему їхніх внесків в часі переслухання. Треба сподіватися, що їхні представлення будуть докладнішим вияснениям формально предкладених внесків. Члени міської ради можуть ставити запитання тим речникам.

Копії пропозицій загального пляну транспортації в місті Едмонтоні можна набути в інформаційному прилавку міського відділу Інженерії та транспорту (будинок управи міста, п'ята підлога) за ціну $2.00. В додатку до того, у всіх едмонтонських публічних міських бібліотеках є виложені копії пляну для публічного прослідження.

Письма заміру мусять бути передані міському службовцеві (сіті клерк) до 10 жовтня 1972.

CITY CLERK
2-ГА ПІДЛОГА
БУДИНОК УПРАВИ МІСТА, ЕДМОНТОН

Розвиток міста Едмонтону

(закінчення з стор. 4.)

висліді значно поширює економічну основу цілої округи.

До того дійшов ще шлях Єлловгед, що простягається між Вінніпеґом та Ванкувером на просторі 1665 миль, а який причинився до того, що в Едмонтоні почала розвиватися другорядна промисловість. Таке саме значення має обставина, що Едмонтон є вихідною базою на північ та що з його летовищ вилітають літаки двадцять одної летунської лінії та виїздять у всіх напрямах залізничі поїзди, що лучать Едмонтон з усіми осередками.

Але ріст Едмонтону не відбувся без різних проблем. Едмонтон розвивається так скоро, що багато людей, які працюють в Едмонтоні живуть тепер в сателітних містах, віддалених від Едмонтону аж до 50 миль, хоч увесь час в Едмонтоні постають нові дільниці. Із плянуванням нових житлових будинків для при близно 300 до 400,000 нових едмонтонців, зв'язане теж дуже коштовна пропозиція подбати своєчасно про підприємства громадського користування та інші потрібні послуги. Ті, що виносять рішення мусять дати запевнення, що розвиток дальших дільниць буде відбуватися правильно та що в тому самому часі будуть забезпечені належно послуги для заспокоєння потреб житлових, комерційних та промислових будов. Якщо те все буде зроблене в сполуці з задержанням приписів відносно затруєння, Едмонтон незабаром поступить так далеко вперід в послугах для населення, що він пережене в тій ділянці всі міста степових провінцій, займаючи на Заході друге місце після Ванкуверу.

З тих причин наша міська рада мусить звертати належну увагу на те, що хочуть й чого потребують мешканці міста. Лише з того роду ладнанням справ можна сполучити ріст міста із правильним розвитком, а притому таки зберегти спеціяльний характер міста Едмонтону.

Айвор Дент, мейор

Колгоспні гаразди

Совєтська пропаганда аж захлистується, вихвалюючи всі осяги колгоспного господарства на Україні та великі „блага", якими користуються колгоспники. Між іншими „успіхами" колгоспників є т.зв. присадибні ділянки, тобто колишні городи, на яких колгоспники мають право виростати для себе бараболю та різну ярину. Як відомо, з присадибних ділянок колгоспники продають чимало ярини та бараболі по містах.

В журналі „Україна" ч.: 27 за 1971 р. написано про присадибні наділи таке:

Сім'я колгоспника може мати житловий будинок, господарські будівлі, продуктивну худобу, бжоли і дрібний сільськогосподарський інвентар для роботи на присадибній ділянці. Ця ділянка саме й надається для будівництва житла, під город, сад та інші потреби.

Розмір ділянки не може перевищувати пів гектара, (більше, як один акер) включаючи землю під забудованнями.

Розмір присадибної ділянки залежить від скількості членів родини і від „трудової участі у громадському господарстві" (в колгоспі) . . . Колгосп може наділити родину й меншим наділом, а решту дати десь далеко за межами населеного пункту.

Земельні ділянки зберігаються: за дворами колгоспників, якщо всі члени сім'ї непрацездатні по старості або інвалідності; якщо єдиний працездатний член двору призваний до армії або обраний на виборну посаду, коли пішов навчатися чи тимчасово перейшов на іншу роботу за згодою правління колгоспу, якщо в складі сім'ї залишилися лише неповнолітні.

Правління колгоспу дає допомогу в обробітці земельної ділянки. В першу чергу мають отримувати таку допомогу родини, де немає працездатних.

Передавати землю іншим особам, або обробляти її найманими робітниками не дозволяється.

Збори колгоспників встановляють кількість худоби, яка може бути в дворі. Кожна сім'я може мати одну корову з телям до року та одну голову молодняка великої рогатої худоби, одну свиноматку з приплодом до тримісячного віку або двох свиней на відгодівлі, до десять овець чи кіз, бжоли, птицю, кролів.

Не згадує стаття про те, що колгоспник має давати державі з тієї мізерної присадибної ділянки ще й контингент.

Село Маркіяна – мої Нестаничі

Під таким наголовком появився новий випуск „Бібліотеки Шашкевичіяни". Село Нестаничі Радехівського повіту записалося в нашій літературі тим, що тут жив і працював обновитель нашого відродження о. Маркіян Шашкевич. Син цього села Олекса Косіковський, відомий діяч української громади в Канаді, зібрав все, що міг розвідати про це село чи знайти в наукових джерелах і в результаті дав читацькій громаді цікаву розвідку а одночасно спомин про часточку української землі, з якою звязані великі постаті нашого минулого.

В рядках цієї книжки, пишеться у вступі від видавництва, ви знайдете все, що є основою і суттю України, її одвічну, пахучу і повну поезії традиційну культуру, її працьовитий і до останньої краплини крови чистий народ, її одвічну боротьбу за себевияв та своєвластття, її гекатомби жертв і геройські подвиги в обороні своїх престолів і домашніх вогнищ.

Видання має 126 сторін друку та оформлене в мистецькій обкладинці Івана Яціва. Воно містить в собі низку документальних світлин. Там теж церква в якій молився о. Маркіян.

Ціна книжки три доляри. Замовляти можна у видавництві або теж в автора: Адресувати:

Markian Shashkevych Centre
49 Euclid Ave., Winnipeg 4.
CANADA
або
Mr. O. Kosikowsky
1644 Parent Ave
Windsor, Ont.

ВІДКЛАДЕНО ПРОЩУ ДО СВЯТОЇ ЗЕМЛІ

З уваги на неспокої на Близькому Сході та терористичні напади навіть на закордонних туристів, пляновану на 3-го жовтня відкладено на 1973 рік, як відносини на Близькому Сході дещо унормуються.

Зголошених на прощу учасників повідомимо заздалегідь про новий реченець прощі.

ПОДОРОЖНА АГЕНЦІЯ „АСТРО"

Вісті з Едмонтону

Українська музика до М. Лисенка

Едмонтонський відділ Комітету Українців Канади, який приготовляється до величавого відначення 130-річчя народження та 60-річчя смерти великого українського композитора Миколи Лисенка двома імпрезами, що відбудуться 5 листопада ц.р., а саме офіційним відкриттям міністром уряду Алберти погруддя Лисенка, яке буде стояти в Ювілейній авдиторії та великим концертом його творів, попросив українське музичне товариство Алберти, щоб вони приготовили декілька статей про Миколу Лисенка. „Нижче друкуємо першу допись із циклю Микола Лисенко.

* * *

Музика то мистецтво. Народня творчість то невичерпане джерело розвитку мистецтва. Народня творчість є частиною людської культури й тому вона давня, як давня людська культура. Чим вищий ступінь людської культури, тим краща й багатша музика. А наша, українська, культура давня й багата. Початки української культури дуже давні. Наші народні пісні перетрівали довгі сторіччя.

Ми жили на шляху, що йшов зі Сходу з Азії на Захід і по цьому шляхові переволювалися сторіччями півдикі племена, які нищили нашу землю, а з тим і нашу культуру та її пам'ятки. Через те багато пам'яток нашої давної культури загинуло.

За княжих часів, завдяки нашим зв'язкам із Заходом, приходить на Україну й західньо-европейська музика, бо в княжих теренах були княжі музики й співаки, які навіть ходили з княжими дружинниками в походи та оспівували воєнні подвиги. Носіями народньої музики були й скоморохи, лірники, кобзарі та бандуристи. Вони гуртували біля себе учнів, що переймали від них пісні та передавали відтак грядучим поколінням.

З приходом християнства на Україну прийшла з Візантії й церковна музика та церковні богослужебні пісні, що мали також немалий вплив на розвиток української музики. В Києві та у Львові вже в 17-ому сторіччі славився церковний спів, завдяки таким композиторам, як Дилецький, Завадовський, Галевич, Березовський, Ведель та Бортнянський. Зокрема Бортнянський залишив по собі велику музичну спадщину, як опери, інструментальні та фортепіянові твори, оркестральні симфонії та сольоспіви. Свою славу він завдячує передусім хоральним творам до релігійних текстів.

Український нарід в часі свого національного відродження жив під двома займанцинами: в австро-угорській монархії та царській Росії, тому й музична творчість українців обох займанцин має дещо відмінний стиль і характер. На Західних землях (Галичина, Буковина та Закарпатська Україна) під впливом Шашкевича та Бортнянського, якого твори викликали загальне захоплення, вони помітно вплинули на творчість галицьких композиторів, як о. І. Лаврівський, о. М. Вербицький, о. В. Матюк, о. Н. Вахнянин, о. М. Копко, о. Г. Топольницький та др. Усі ті музики то священики з університетською освітою, обдаровані музичним талантом, що працюючи серед співочого народу, збирали й самі творили пісні, які досьогодні є нашим мистецьким скарбом.

На Буковині в Чернівцях жив о. С. Воробкевич, православний священик та професор музики в духовній Семінарії.

На переломі цеї доби виступає на Західній Україні замітний український музик Д. Січинський, нар. 1865 р. в селі Купчинцях, на галицькому Поділлі. То був перший професійний музик на західно-українських змелях. Був він учителем музики, організатором-дириґентом хорів та оркестр і композитором. Творив він скоро й легко, писав свої композиції при кожній нагоді, записував свої композиції на кускові паперу, пускав їх поміж людей і нераз більше їх не бачив. Полишив по собі багату музичну творчість. Його сольоспіви до слів Т. Шевченка, Франка, Лепкого та Лесі Українки виконував чудово співак-тенор Модест Менцінський. Він згармонізував і спопуляризував пісню: „Не пора, не пора" до слів І. Франка, що стала другим нашим національним гимном.

До цієї доби треба зачислити ще таких композиторів, як о. П. Бажанський, о. З. Кирилович, о. Е. Купчинський, О. Кишакевич, Д. Роздольський, О. Нижанківський, д-р М. Волошин та др. Твори їх відзначаються гарними мелодіями й гармонійною побудовою. То справжні музичні перлини, що ніколи не втратять своєї вартості.

На українських землях за Збручем, що належали тоді до царської Росії не було сприятливих умовин для розвитку українського духового життя, бо царський уряд спиняв і переслідував усі прояви відродження українського народу. 1876 р. царський уряд видав заборону друкувати щонебудь в українській мові, навіть тексти пісень під нотами було заборонено друкувати. Не вільно було теж спроваджувати друкованих в українській мові музичних творів з-закордону.

По смерти Д. Бортнянського 1825 р. на полі музики висунулися на чолові місця С. Писаревський, П. Сокальський, С. Гулак-Артемовський, П. Ніщинський та М. Аркас. Замітна є теж група поляків з України, які записували українські народні пісні й опрацьовували до них музику в формі легких фантазій, як А. Коципінські, А. Витвицький, В. Заремба, Завдаський, В. Зенторський і В. Присовський. То був теж великий вклад в українську музику.

Нову добу в історії української музики започаткував Микола Лисенко, народжений в Гриньках на Полтавщині, що жив р. 1842-1912.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 24 вересня:

год. 2.30 по пол. в залі Українського Народнього Дому відбудеться з нагоди 20-річчя Єпархіяльного музею ЛУКЖ показ музейних експонатів і чайне прийняття. Єпархіяльна управа ЛУКЖ запрошує все українське громадянство взяти участь у нашой імпрезі.

* * *

год. 2.30 попол. в залі УНД-ому Ювілейне свято Музею ЛУКЖ.

* * *

о 3-ій год. попол., в залі УНО авторський вечір письменника й поета Олекси Гай-Головка, заходами Літературно-Мистецького Клюбу.

* * *

Відділ ЛУКЖ при парафії Успення Пресвятої Богородиці влаштовує Річне осінне чайне прийняття від год. 2-5-ої попол. у власній новозбудованій залі (Джеспер Плейс Дей Кер Сентер) 15608 - 104 Аве., на яке щиро запрошує усіх.

* * *

Неділя, 1 жовтня:

год. 2—4.30 попол. заходом відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії відбудеться в парафіяльній залі при 120 аве і 65-ій вулиці осінний базар та чайне прийняття, на яке сердечно запрошує управа відділу ЛУКЖ Пресв. Євхаристії.

* * *

год. 3-а попол. Благословення площі та копання першої скиби землі під будову „Дому Української Молоді" ім. Ген. Романа Чупринки.

* * *

Субота, 28 жовтня:

вечером в залі Українського Народнього Дому бенкет із забавою для вшанування наших заслужених громадян та висловлення їм подяки за їхній вклад у наше зорганізоване життя.

Комунікат

Подаємо до загального відома, що в неділю, 1 жовтня ц.р. в годині 3-ій пополудні відбудеться врочисте Благословення площі під „Дім Української Молоді" при 97 вулиці і 153 Евеню в Едмонтоні та копання першої скиби під будову дому.

На ці святкування запрошено Преосвященних Владик та духовенство обидвох українських Церков, представники Провінційного уряду, управи міста, українська парляментарна репрезентація, делегати та представники українських організацій міста Едмонтону та околиці.

До участи в цих святкуваннях запрошуємо всю українську громаду Едмонтону та околиці

Сподіваємося, що українське громадянство візьме громадно участь в благословенні площі, де незабаром повстане будівля, в якій має виростати, виховуватись та мужніти наша молодь де має гартувати, сталити свойого духа характеру на славу й честь українського народу, на добро вільній Канаді, а на гордість нам батькам.

Тогож дня будуть виставлені також будівляні проєкти, які можна буде оглянути.

Едмонтон 15 вересня 1972.

Комітет будови „Дому Української Молоді"
ім. ґенерала
Романа Шухевича-Чупринки
в Едмонтоні

Празник Покрова Пресв. Богородиці в Беверлі

В неділю, 1 жовтня відбудеться храмовий празник в церкві Покрова Пресв. Богородиці в Беверлі.

Врочиста Служба Божа буде о год. 10-ій ранку, а відтак святочний обід в Рекреаційному центрі в Беверлі при 4209 - 111 Авеню.

О. парох, церковний комітет та відділ ЛУКЖ сердечно запрошують всіх на празник та святочний бенкет.

Заввага:

Повідомлення про імпрези „Що, коли й де" містимо безплатно ОДИН РАЗ.

ЯКЩО ХТОСЬ БАЖАЄ те саме оголошення містити більше разів, за повторення повідомлень будемо числити оплату, як за звичайні оголошення.

Адміністрація „Українських Вістей"

„Український День" відділу КУК

Під час „Українського дня" в парку Елк Айленд, що відбувся в неділю, 27 серпня, слідуючі організації допомогли переводити збірку, продаючи відзнаки (теґи):

Ліга Українських Католицьких Жінок — 6 осіб, Союз Українок Канади — 4 особи, Організація Українських Жінок Канади — 5 осіб, Пласт і Пласт-Прият — 9 осіб, Ліга Визволення України — 3 особи, Спілка Української Молоді — 7 осіб. Із теґ зібрано 530.10 дол.

Всім вищезгаданим організаціям найщирішу подяку складає

Управа відділу КУК
в Едмонтоні

ШКІЛЬНА ПРОБЛЕМА

о. Я. ФЕДУНИК

В середу, 13 вересня ц.р. в церковній залі Пресв. Євхаристії стараннями Ради сепаратних шкіл Едмонтону, відбулася четверта із черги спільна конференція парохів латинських і українських парафій: Св. Альфонса, Св. Клари, Св. Домініка, Св. Франца, Успення Пресв. Богородиці, Св. Матвія, Св. Павла та Форт Саскачевану й українських парафій: Покрова Пресв. Богородиці в Беверлі й Пресв. Євхаристії — Північно-східному Едмонтоні. Учасників конференції було 20 осіб, а між ними на короткий час ВПреосв. Антін Джордан і Преосв. Владика Кир Ніл, що був до кінця конференції. Предсідником конференції був о. І. Гемілльтон, консультант релігійного виховання при Раді сепаратних шкіл Едмонтону. Господарем, що приймав гостей був о. Я. Федуник, парох Пресв. Євхаристії, а членкині ЛУКЖ під проводом голови п. Е. Ожґи прийняли вкінці всіх приявних смачним обідом, за що від всіх зложив їм подяку О. Фідджералд.

Конференцію відкрив молитвою в українській мові Преосв. Кир Ніл. На конференції обговорювано нові методи навчання релігії в клясах 1-9. Реферували цю справу сестра М. Джонсон, консультанти И. Жералд і М. Задорожна. Найбільше уваги присвячено першій клясі, як тій, що впроваджує дитину в духове, релігійно-церковне життя.

В часі обговорювання нових метод п. Задорожна подала до відома що в нових катехизмах на 1 і 6 клясу є вже окремі вставки для навчання нашого обряду, а в клясі 9 є нашій Церкві присвячений один цілий уступ. Треба признати добру волю Сепаратних шкіл, які в цьому питанні стараються піти нам на руку та допомогти розв'язати важну проблему релігійно-обрядового виховання українських дітей по їхніх школах. И на цьому, здавалося би ми моглиб закінчити: наші діти є в певних руках, ми можемо бути спокійними за їхню долю й долю нашої Церкви.

Та поминаючи найліпшу волю Ради сепаратних шкіл, коли ми одначе хочемо приглянутися докладніше цій важній справі то воно так світло не виглядає. В цьому абсолютно мабуть годі добачувати вину Сепаратних шкіл. Ми не можемо мати претенсій до системи Сепаратних шкіл, яких ціллю є виховати своїх дітей у свойому латинському обряді, та його традиції. Для тої цілі римокатолики ті школи оснували й за них боролися. Для кількоро наших дітей в даній клясі вони ніяк неможуть ломити своїх засад виховання. Ми всі мусимо нарешті зрозуміти, що ми є — чи радше наші діти чужим тілом, інтрузами, в їхній системі, хоч платимо на ті школи податок. Ми можемо зрозуміти їхню добру волю, щось впровадити в програму навчання релігії із нашого обряду при певній нагоді, хочби й 5 до 10 разів на рік.

Питання: який хосен із тих коротких, спорадичних чи при нагідних відкликів до нашого обряду чи звичаїв, коли дидина весь час, кожної години буде дальше виховуватися в дусі латинського обряду та його звичаїв? Нарікаємо що наша молодь втікає до латинських церков. Обвинувачуємо при кожній нагоді, єпископа, священиків, що не дбають про нашу молодь. А не бачимо того факту, що та молодь, в часі, коли формує себе як людина й християнин, перебуває стало в школі, де у всьому, річ природна, панує дух латинської Церкви та її звичаїв. Ані короткі вияснення нашого обряду й церковної традиції, ані час від часу поява священика в школі тому фактові ніяк не зарадять.

Від першого моменту вступу нашої дитини до школи (не говорю про публічні школи, бо вони проблеми релігії не заторкують, а залишають її за родичами й священиком церкви, до якої родичі належать) вона попадає в цілком інший світ, як вона мала дома. Думаю що це скажуть вам кожні родичі, які за тиждень-два побуту дитини в школі вже мають проблему із знаком роблення хреста, згідно із нашим обрядом, чи іншими релігійними практиками. Це не робить різниці, чи дитина говорить по українськи чи ні, але вона виростала досі в домі, де свідомо чи несвідомо все зберігалося щось із українського обряду або традиції (Св. Вечеря, Великодні Свята, Богослуження в церкві) того духа, що його перейняли їхні родичі від своїх батьків, а той дух й традиція таки ін-

(закінчення на 8 стор.)

День музею ЛУКЖ

Відзначення 20-річчя оснування музею ЛУКЖ відбудеться в неділю, 24 вересня в год. 2.30 пополудне, в залі українського Народного Дому. Крім святочної програми плянується теж виставка музейних експонатів.

В святочній програмі виступить танцювальна група школи Я. і Л. Вовк з парафії св. Василія з трьома танками. Буде також показ вишиваних суконок з поясненнями Надії Цинцар і Марії Пастушенко.

З музейних експонатів будуть виставлені: народні сорочки з різних околиць України, ткані обгортки, пояси, кераміка й дереворізьба. Буде теж показана збірка ляльок в народніх одягах, декоративні рушники й таблиці українських стібів.

Святочну доповідь виголосить Надія Цинцар.

Виставку влаштовують пп. П. Іванець, О. Манастирська і О. Ганкевич.

Гостей будуть витати чотири колишні голови Музейного комітету: Анна Прийма, Ольга Федак, Марія Демчук і Антонія Кучер.

Почесними гостями свята будуть Преосв. Кир Ніл та голова єпархіяльної управи п. Ліна Свобода, і кол. голова Катерина Петецька.

Відділи ЛУКЖ приготовляють чайне прийняття. Господинями цього прийняття будуть М. Елчин, І. Вареница. С. Брода, М. Олійник і члени ЛУКЖ.

Розіґравкою займається п. Олена Грабар.

Книгу гостей провадять пп. Н. Яніцька і О. Янда.

Єпархіяльна управа та Музейний комітет ЛУКЖ сердечно запрошують усе громадянство до участі у відзначенні ювілею музею.

Віра Ке в Едмонтоні

М. Кейван

Зустріч з Вірою Ке, яка відбулася в неділю, 17 вересня, стягнула до залі УНО понад півтори сотні людей. То свідчить про популярність редакторки жіночої сторінки „Нового Шляху", а теж про добру рекляму, що попередила імпрезу, влаштовану едмонтонським відділом Організації Українок Канади. Треба признати, що ця організація вже не вперше спроваджує визначних жінок до Едмонтону — як це підкреслила голова ОУК, п. Г. Блавацька, відкриваючи імпрезу. Віру Ке представила публіці п. О. Манастирська, яка відчитала її дотепно автобіографію. Сама ж Віра Ке відчитала своїх вісім статтей і один спомин. На жаль авторка не подала наголовків, тому не можу їх вичислити. В загальному їхньою темою були роздумування та погляди авторки на такі загальнолюдські проблеми, як старість, різниці між молодою та старшою ґенерацією, подружжя, в чому щастя людини чи типові звичаї цього континенту, як конкурси краси, писання любовних карток в день св. Валентина й інші. Стаття про наші громадські установи мала виразно сатиричний характер, а всі інші, не зважаючи на те, що торкували поважні проблеми, відзначилися легким стилем та численними дотепними порівнаннями. Розв'язка, яку пропонує Віра Ке на всі людські лиха, є справжня любов ближнього, зрозуміння інших та більш ідеалістичний підхід до життя, напр. не міряти жіночої краси цифрами (скільки фунтів, скільки інчів у стані), лише духовими вартостями. Не міряти щастя матеріяльними досягнення ми, лише гармонією у родині, бо — як вона слушно завважила, — і з найбільше люксусових домів утікають діти.

У своєму спомині Віра Ке оповідала про подію з-перед 25 років, коли вона перебувала у таборі ДіПі і потребувала окулярів. Написала листи з проханням про окуляри до всіх окулістів, які оголошувалися у „Новому Шляху". Відгукнувся лише один, д-р Л. Фарина з Едмонтону, який прислав їй окуляри.

Виступ Віри Ке публіка нагородила заслуженими оплесками. Зокрема чоловікам подобалися її думки про надто балакучу та надто охочу опікуватися чоловіком жінку. Зате жінки завзято оплескували нарис про день св. Валентина, в якому авторка розказала, як вона уявляє собі ідеального чоловіка.

На закінчення Віра Ке розвеселила публіку показом, як танцювати модерні танці під мелодії народніх і навпаки. Теж відповідала дотепно на питання, що мають робити лисі, коли мода на довговолосих чоловіків, чи треба висвячувати жінок на священиків і т. п. Китиця живих квітів, яку подала їй від ОУК п. Л. Осташевська. була висловом вдячности всіх присутніх за мило проведений час.

До успіху імпрези причинився теж виступ співочого ансамблю „Мережі", що під керівництвом п. М. Дитиняк відспівав три пісні, а саме „Вечірня пісня" (слова Л. Українки, музика С. Яременка), „Червона ружа" (музика І. Шамо) і „Глибока криниця" (народня пісня).

Після програми на сцені, членки ОУК гостили присутніх чаєм і хто хотів, міг поговорити з Вірою Ке. Охочих не. бракувало.

Бувши в Едмонтоні, Віра Ке відвідала теж редакцію „Українських Вістей" оглянула друкарню та приміщення редакції, а відтак відвідала Єпископську резиденцію Преосвящ. Кир Ніла та оглянула каплицю зі стилевим іконостасом та будинок резиденції. Вечором того дня вона була гостем на сходинах едмонтонського гуртка книголюбів. Там вона читала дещо з японської поезії та давньої китайської прози (очевидно у перекладах) разом зі своїми думками про ці жанри, які високо цінить. Перечитала теж своє „Похвальне слово письмовому столові". Після того розгорнулася жвава гутірка, в якій брали участь і книголюби і запрошені гості.

БАТУРИН

Історична повість (49)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

А всеж таки близьких другів він не мав.

Не тому, щоб не міг когось полюбити й привязатися до нього, але прямо, — Скорін був дивак. Серед найширшої забави вставав, махав розпучливо рукою і виходив. Ані в вині, ні в костях, ні в дівчатах не знаходив смаку.

Найбільше ще з усього любив коні. Бувало, як не має служби, то сяде на коня й лучалося, що й півднини гуляє Бог вість куди. А по ночах книжки читав, чужомовні. Який кому хосен з такого друга?

Скорін був мовчаливий. але язик мав гострий, як бритва. Як бувало затне кого, то вже не відлижешся ніколи.

Колиб не цей язик, він нині був би вже може близько самого царя, як Меншіков. Але Скорін не підлещувався нікому, навіть цареві ні. І тому, хоч і був вищим офіцером, але до найвищих не дійшов.

Від літ трьох, з того часу, як з батуринським царським полковником був у гетьмана на балю, ще гірше став мовчаливим. Говорили собі, що в голові йому перевернулося, бо дуже його там шанували. Сам гетьман попід руки його водив і знайомив з найкращими і найбагатійшими «Черкашенками», між ними з Кочубеєвою Мотрею.

Та дійсної причини мовчаливости і відчужености Скоріна ніхто не знав. Скорін влюбився в Мотрю.

За гордий був, щоб її це казати. Боявся гарбуза. Бо всі говорили, що Мотря дуже носа дере і не на пірнач, а на булаву поглядає. А до того вона завзята українка, а він корінний москаль. Так і не захочуй печеного леду. І Скорін наказав свойому серцю мовчання. Потім стала відома історія Мотрі з гетьманом, потім вона віддалася за Чуйкевича і — аж нині зустрінувся з нею уперве після того незабутнього для нього балю. І, бач, яка зустріч!

Скорін сидів у вартівні і роздумував над усіми подробицями тієї дивної стрічі. Ніби хтось вигадав таке, ніби це казка, як взагалі усе, що нині діялося в Батурині, — одна страхітна казка, після якої мабуть він довго не засне.

Як добули москалі Батурин, Меншіков дав Скорінові приказ обсадити гетьманський двір, бо гадав, чи нема там важних паперів і «персон» до гетьмана близьких, від котрих можнаб добути дещо про його змову. Меншіков знав від Носа, що в Гончарівці заховані також гетьманські клейноди, а може й другі скарби, бо всього в такім поспіху годі було забрати.

Скорін, заки добували Батурин, «дерся як діявол», він загалом бився останніми часами так очайдушно, що всі казали, смерти собі шукає. Але дивитися на салдатські звірства і злочинства в добутому городі йому було незвичайно важко і тому він утішився, як Меншіков післав його захищати гетьманський двір. Це він і зробив рішучо, скоро, безпощадно.

На жаль, заки прийшов туди, «братія» погуляла дещо. Побили дворецького, вбили якогось бандуриста і ще декого, та розграбили чимало. З близьких до гетьмана «персон» не знайшов тут Скорін нікого, якщо до таких не вчисляти Мотрі.

«Мотря?» — і він надумувався, чи йти до неї, чи ні.

Хірурґ казав, що вона жива, тільки виснажена дуже і «стурбована сильно». Боїться о її ум. Не всяка «комплекція» може перенести такі «пертурбації» та «іритації», а жіноча зокрема! Скорін знав, що йому, як командантові двора, треба переслухати Мотрю, заки вона остає ще під свіжим враженням подій і заки не придумає яких викрутів, щоб затаїти правду, але з другого боку, він не важився турбувати її. Вроджене лицарське почуття казало йому пошанувати її.

«А якщо Мотря Василівна втече?» — прийшло йому на гадку.

Як царський офіцер, він стривожився, як Скорін — ні. Навіть хотів, щоб утікала. Відповість... Нехай! Він же мужчина.

Краще відповідати йому, ніж їй. А до того, — так надоїло життя. Надоїло жити в розріз із своїми переконаннями. Досить тієї облуди...

Але вона не втече, раз що не може, а по друге, тому, що не схоче. Не з таких вона, що втікають.

І Скорінові зробилося страшно за Мотрю. Один допрос...

«Треба щось порадити на те».

Довго бився з гадками. Поки що він тут комендант. Всі мусять слухати його. Може вивезти Мотрю... Вивезе... Коні є, а віз теж мабуть десь ще знайдеться. Покладе, накриє, візьме ескорту і виїде з городу. Полковника Скоріна ніхто не здержить. Хай спробує?

І не надумуючись довго пішов у двір.

* * *

«Мотре Василівна», — говорив несміливо підходячи до неї, як винуватець, — «я полковник, Петро Павлович Скорін. Ми знайомі з балю у гетьмана в отсьому самому дворі. Пригадуєте собі?»

«Полковник Скорін?..., пригадую собі... Чого тобі треба від мене, пане полковнику?»

Комуністичний Китай закупив у Канаді 5,599 тонн ніклю на загальну суму 15,500,000 дол.

ЄПАРХІЯЛЬНИЙ З'ЇЗД БУК В ЕДМОНТОНІ - 10, 11 і 12 ЖОВТНЯ

Відвідини Ісповідника віри в Едмонтоні

Вся едмонтонська громада щирим серцем вітала Преосвящ. Владику Ісповідника Василя Величковського, що був гостем нашого Владики Преосвящ. Владики Ніла та всеї української громади в часі від 2-9 вересня ц.р. При приїзді до Едмонтону Достойного гостя привітала наша зорганізована молодь та численні старші громадяне біля Владичої резиденції в суботу, 2 вересня пополудні.

В неділю, 3 вересня Владика Ісповідник та Преосвящ. Кир Ніл відслужили в сослуженні духовенства торжественну св. Літургію в катедральній церкві св. Иосафата, в часі якої Преосв. Владика Василь виголосив зворушливу проповідь.

Врочисті святкування закінчилися святочним бенкетом в готелі Шато Лякомб в п'ятницю, 8 вересня, на якому виголошено кілька коротких привітів та відчитано письмові, а під кінець бенкету вручено Достойному гостеві „дар любови" в сумі 3,800.00 дол.

Господарем бенкету був д-р М. Снігурович, що його привітальне слово було надруковане в попередньому числі „УВ".

Численно зібрана публіка та гарно дібрана коротка мистецька програма причинилися до піднесення настрою та гідного вшанування Владики Ісповідника.

Ісповідник віри Преосвящ. Василь (Величковський) та Преосвящ. Кир Ніл в катедрі св. Иосафата в Едмонтоні. Преосв. Кир Василь в часі проповіді.
Фото: Академія

Для підготовки та переведення цього історичного свята покликано окремий комітет, а з нього, на першому засіданні, створено кілька підкомітетів. Імена членів підкомітету були подані в „УВ" з 3 вересня, ч.: 31.

Два тижні перед прибуттям Владики-Ісповідника комітет частинно змінено, бо деякі члени виїхали на вакації, а дехто відмовився від праці в комітеті.

З уваги на те вважаю своїм обов'язком подати ще раз імена членів комітету.

Почесний комітет: Преосвященний Кир Ніл, о. митрат В. Лаба, о. митрат М. Сопуляк, о. протопресвітер Ю. Ковальський, о. радник В. Тарнавський, о. В. Дрібненький ЧСВВ, о. Я. Федуник, о. М. Дядьо, о. В. Волошин, та о. Б. Снігурович.

Діловий комітет: д-р М. Снігурович — голова, о. Б. Снігурович — секретар.

Пропагандивний: інж. З. Васараб, п-і М. Пастушенко.

Комітет зорганізування молоді: о. радник В. Тарнавський, п. П. Дацьків, п-і Л. Слобода, п. М. Базюк.

Мистецька програма: д-р В. Гирак, д-р С. Манастирський, п-і А. Прийма.

Квитки вступу на бенкет: п-і М. Паік, п-і М. Пастушенко, п-і М. Поренчук, п-і Л. Слобода, п. Р. Дяков, п-і М. Кубрак, п-і Н. Яніцька, інж. М. Наконечний, адв. Ю. Кобзяк, п. С. Кобилко, п. Г. Савчин, п. Я. Цвікілевич.

Фінансовий: інж. В. Кунда, п-і А. Прийма, п. М. Сус, д-р С. Манастирський, д-р А. Мартинюк, п. Я. Цвікілевич.

Впорядчики на бенкеті: д-р С. Манастирський, д-р А. Мартинюк, д-р В. Гирак, інж. М. Наконечний, п. Я. Цвікілевич, п. М. Сус, п-і М. Пастушенко, п-і Р. Дяков, п-і М. Кубрак, п-і Н. Яницька.

Теги: п-і М. Поренчук, п. О. Брода, п. С. Кобилко, д-р С. Манастирський, інж. М. Наконечний, та членкині відділів ЛУКЖ під проводом п-і А. Прийми.

Збіркою „Дару любови" до коверт займалися едмонтонські отці парохи.

Під час радіопередачі молодшого відділу „Доброї Волі" виголосив доповідь про Преосвященного Кир Василя о. д-р Є. Камінський. Крім повідомлень в „Українських Вістях", висланих окремих писем до всіх отців парохів Алберти та місцевих установ і організацій та всіх відділів ЛУКЖ в Алберті, на протязі довшого часу перед повищими святкуваннями, повідомляв радіослухачів у своїх новинках в українській мові п. Б. Хомляк на хвилях радіостанції в Кемровз та інші радіостанції. В мистецькій програмі на бенкеті взяли участь: „Ансамбль Бандуристок СУМ" під керуванням проф. Яременка, співочий ансамбль „Мережі" та танцювальна група при парафії св. Василія, під керуванням п. Я. Вовка.

Збірку на платні оголошення-привіти на програмках переводив п. М. Сус.

Телевізийна станція Сі-Еф-Ар-Ен передала короткий фільм з бенкету з коментарем, а едмонтонський щоденник „Едмонтон Джорнал" помістив велике інтерв'ю зі світлиною Владики-Ісповідника.

Як голова цього комітету я щиро дякую усім людям доброї волі, які словом, ділом, чи грошевими датками причинилися до звеличення цієї історичної зустрічі та віддали належну честь Владиці Ісповідникові.

Прохаю Отців парохів якнайскоріше подати список жертводавців, що буде проголошений в „Українських Вістях". Списки жертводавців прошу слати на адресу о. Б. Снігуровича. Якщо є ще охочі зложити свою лепту на повищу ціль, прошу пересилати на адресу інж. В. Кунди.

Докладний фінансовий звіт буде поданий в часописі по закінченні розрахунків.

Щире українське „СПАСИБІ" Всім

д-р М. Снігурович

Владика Ніл вітає Владику-Ісповідника

У Канаді, вільній країні, ми призвичаєні до звичайних, нормальних, наперед сподіваних умовин. Практично говорячи, коли хтось народився, то він ходить до школи, здобуває собі якесь професійне звання, а згодом стає корисним членом людської спільноти. Також своїм словам надаємо правильного значення. Коли говоримо про свободу, то дійсно думаємо про свободу під кожним оглядом. Ось, наприклад, маємо пашпорт, ідемо до ЗДА й на границі питають нас, чи ми маємо такий пашпорт, на скільки днів ідемо туди, а потім пускають нас, і ми можемо там провести час зовсім свідомі, що ніхто за нами не підглядає.

І на ділах, всюди бачимо пошану людської достойности й гідности. Тому є така засада, що доки комусь не доказано провини, доти не можна його обвинувачувати. Друга засада, особливо в теперішні часи, як читаємо в пресі, каже, що наперед треба й можна порадитися свого адвоката, а щойно потім відповідати у слідстві. Навіть перестерігають, щоб чогось, що обвинувачує нас, не виявляти.

Серед таких умовин живемо ми власне в Канаді, ЗДА чи інших свободолюбних країнах.

Шлях життєвий нашого найдостойнішого гостя був незвичайний. Не був то нормальний шлях. Там дуже багато було таких непередбачених пригод. Коли ми глянемо на хід його життя, то бачимо, що він звичайно почав свій життєвий шлях: учився, опісля пішов на Богослов'я, став священиком, монахом Редемптористом, місіонером. Та опісля прийшли вже круті дороги. 1945 року опинився під судом, а 1969 р. знову змінив свій шлях, несподівано, незвичайно і ненормально.

І там чуємо теж такі слова, як „свобода", „свобода совісти", свобода релігії", „свобода Церкви". Тим часом на практиці бачимо, що він мусів за ці слова потерпіти, і їх навіть обернено на щось інше: він став „ворогом народу" тільки тому, що був священиком, що був місіонером, що був членом Католицької Церкви. Він був засуджений за те, що носив рясу, що написав нарис про чудотворну ікону Неустанної Помочі Пресвятої Богородиці, що в нього, як „протидержавний акт", найшли літургічне вино.

І діла там бачимо теж зовсім інші. Коли візьмемо до уваги, що три місяці й більше треба було йому перебувати під різними допитами, коли по ночах його тягали, коли кожного дня висіла над ним, немов меч Дамокля, смерть, коли бачимо, що засуджено його, ніби з ласки, на десять років зв'язниці, а потом знову на трирічне ув'язнення, то мусимо сказати, що в дійсності то не був нормальний хід його життя, але інакше справи представляються в теорії, а інакше на практиці.

Сьогодні ми маємо живого свідка того, що діється на наших Рідних Землях. Сьогодні маємо того, що є героєм найновішої доби. Сьогодні серед нас представник того довгого ряду Ієрархів, які згинули від 1945 року, числом 11, а ще на додаток двох Апостольських Адміністраторів — і лиш один із них, наш Блаженніший Верховний Архиєпископ, урятувався чудесним способом. Серед нас представник довгих рядів наших священиків, вивезених із Рідних Земель, а їх число досягає 1789, довгих рядів монахів і монахинь, тисячів і мільйонів наших вірних без жадної вини, покараних лиш за те, що були вірними дітьми своєї Церкви. Ту Церкву не можна навіть іменем згадувати. Та Церква для них зовсім не існує. Та Церква не має жадних прав і не вільно її навіть називати.

І коли сьогодні, радіохвилі за одну секунду оббігають сім разів земну кулю, то ми бачимо, що деколи не маємо, навіть від наших найближчих, точних вісток. Ось так виглядає теорія на словах і на ділах.

Сьогодні, ми всі щасливі, що в цей день мали нагоду стрінутися, прямо чудесним способом, мов з гостем з якогось іншого світу, бо рік тому це нікому навіть на думку не приходило, бо інші умовини в нашій країні, а інші за залізною заслоною. Сьогодні ми також тішимося і радіємо тим, що можемо з живою особою стрінутися і слухати її слів, а також і себе скріплювати тим усім, що було пережите в минулому.

Преосвященніший Владико Василіє, ми вас вітаємо якнайщиріше, і від наших вірних в Канаді, і від наших священиків, а також і від наших Єпископів.

―――o―――

Літературні вечори Яра Славутича в Південній Америці

Мандруючи цього року під знаком Південного Хреста, Яр. Славутич мав три літературні вечори в містах Сан Павлу, Куритибі й Буенос-Айресі. Поет читав твори з нової збірки поезій „Мудрощі мандрів", що вийшла в світ у видавництві „Славута" в Едмонтоні (72 Вестбрук Драйв). При цій нагоді відвідав він також Ріо-де-Жанейро, Прудентопіль, де живе дуже багато українських поселенців, Ліму й Мехіко.

О.

СВІТ-Сі-Пі-Ер

МИ ВАС ЗАВЕЗЕМО ТУДИ ДЕ ПРОВЕДЕТЕ МИЛО ЧАС

Вакації означають дещо більше, як два польоти літаком, злучені з деякими бічними оглядинами міст. Вакації означають приємність, злучену з якимись переживаннями. То щось такого, що на нього варто ждати й для цього варто щадити гроші. СіПіЕр хотів би допомогти вам в тому, щоб ви були певні, що ваші вакації будуть чимось таким, що ви будете їх пам'ятати через довгий, довгий час. Ми зіставили ряд вакаційних подорожей до деяких найбільш цікавих місцевостей у світі. Вони не є коштовні. Але їх плянували фахівці, які хотіли, щоб ви скористали за ваші гроші та у вашому вакаційному часі, якнайбільше з подорожі. Тут подаємо вам деякі приклади. Ваш подорожний аґент може подати вам ще багато більше інформацій.

ГАВАЇ

15 днів починаючи від $129

Гонолюлю: квіти-орхідеї цвітуть протягом цілого року, а сонце світить безперервно. Ваші вакації тут включають приміщення в чудовому готелі Голідей Інн, що збудований на морському узбережжі, поїздку човном по пристані та спеціяльне Гавайське привітання. І ви будете лежати на морському узбережжі, заїдати овочі папая та придивлятися, як спортовці їздять на водяних лещетах. Тоді ви пізнаєте, що то значать вакації такі, як повинні бути завжди.

МЕХІКО

17 днів, починаючи від $167

Ви розпічнете свій побут від міста Мехіко й будете мати досить часу оглядати скарби мистецтва, посвятити час на закупи та відвідати нічні клюби. Опісля ми завеземо вас до Такско, де ціле село проголошено національним пам'ятником. А вкінці відвідаєте Акапулько: затоку, морські узбережжя, квіти, усміхнені люди, та на бронзово опалених туристів, що вигріваються на сонці. В цій одній ціні включені: приміщення в готелі та поїздки до деяких місць, що їх варто оглянути, а ми не хотіли би, що б ви їх не бачили. Кромі того будете мати багато часу вільного для самого себе й оглядати ріжні місця та речі самі.

ПІВДЕННА АМЕРИКА

29 днів починаючи від $1,465

Тут є місця для мисливих з фотографічним апаратом (сафарі), яке підшукали фотографи для фотографів. А що за місця для фотографування! Ви побачите місто Ліма і руїни старовинного міста інків Мачу Пікчу, примітивне індіянське село та найстарше місто Південної Америки - Кіто. Ви навіть проведете один тиждень на славних островах Ґалялагос. З вами буде їхати окремий фотограф - фахівець, а число учасників тої групи є обмежене до 25 осіб. В ціні включені: переліт, готелі, переїзди автобусами та багато перекусок.

СХІД

21 днів, починаючи від $494

Схід є вповні відмінний від усього, що ви бачили передше, а ці вакації вчинять вам це менше таємничим. Ми вас завеземо до модерного міста Токіо й чудового, незмінного старовинного міста Кіото. Там ви побачите старовинні святині, імпозантний краєвид Японського моря та всю метушню й дешеві товари в Гонг Конг. Ціна включає готелі, оглядини міста автобусом, переїзд з летовища до готелів та деякі харчі.

ІЗРАЇЛЬ

16 днів, починаючи від $339

В Ізраїлі є багато різних річей та несподіванок: морські узбережжя, що тягнуться вздовж моря та одні з найкращих у світі курорти, Святі Місця, як Вифлеєм, Назарет та Генезаретське озеро; яркі світла та жвавий рух в Гайфі та Тель Авів. Це будуть вакації, в часі яких ви побачите те все та ще багато більше. В ціні включені переїзди з летовища до готелів, оглядини міст автобусами, більшість прохарчування та мешкання по трьох в одній кімнаті.

ГРЕЦІЯ

23 дні, починаючи від $167

В часі цих вакацій ми допоможемо вам побачити те, що ви захочете побачити. Протягом перших п'яти днів ми покажемо вам клясичні будови в Атенах та околиці. Після того ви самі будете вибирати, що ви захочете побачити. Ви може захочете провести увесь час ваших вакацій в Атенах — де будуть включені в ціні готель та частина прохарчування. До вибору є теж чимало поїздок до різних грецьких островів. Або може ви рішитеся вибрати якесь соняшне узбережжя в невеликому грецькому курорті.

ЕСПАНІЯ

23 дні, починаючи від $228

Як ви прибудете до Мадриту, на вас ждатиме винайманий в фірмі Авіс автомобіль. Там є заплянована для вас подорож із першоклясним приміщенням в містах, як Мадрид, Ґранада, Севілля, включаючи однотижневий побут в курорті Плеймар на узбережі Коста дель Соль. Так ви подорожуєте з приятелями, але при тому маєте користь із догідних цін та допомогу в плянуванні цілої подорожі. В ціні є включений автомобіль без обмеження в милях їзди, усі приміщення в готелях та деяке прохарчування.

ФІДЖІ

17 днів, починаючи від $225.25

Дуже мало закутин на землі зможе дорівнати магічній примані Південного Пацифіку: довгі морські узбережжя, вкриті білим піском, кришталево чисті голубі морські води, ринки завалені горами південних овочів, як банани, ямс, хлібні овочі та інші екзотичні овочі. В часі ваших вакацій ви будете мати нагоду відвідати чудові околиці на човні, або автобусі, бути на святкових бенкетах на островах та бачити традиційні танці мешканців островів. А то вам дасть нагоду мати багато вільного часу, нічого не робити й почувати себе прекрасно. В ціні включене приміщення, пливання човнами, прогульки автобусами та частинне харчування.

ПОРТУГАЛІЯ, ЕСПАНІЯ І МАРОККО

21 днів, починаючи від $384

Три чарівні країни, всі три включені в спеціяльну вакаційну ціну. Ви розпічнете свої вакації від величних широких вулиць та просторих площ Мадриду із багатьома фонтанами. Відтак ви поїдете відвідати імператорські міста Марокка: Танжир, Рабат, Маракеш та Фез. Після повороту до Еспанії ви будете відпочивати чотири дні на курортах Коста дель Соль, а відтак поїдете до Севіллі та Лісбони. В ціні включені всі готелі, переїзд із летовища до готелів, подорож автобусами для оглядання міст та частина прохарчування.

ЯК ФІНАНСУВАТИ ВАШІ ВАКАЦІЇ?

Багато із більших видатків є включені в цінах, які ми подали біля кожної тури. В той спосіб ви зможете користати із спеціяльних знижкових цін, які ми дістанемо. Якщо не сказано інакше, то кошти приміщення в готелі обчислені за приміщення для двох осіб в одній кімнаті. Окрема кімната коштуватиме дещо більше й ви повинні цю різницю дочислити до ціни за побут в означеному місті. Ціни є подані в табелі нижче. В часі рухливого сезону — червень, липень, серпень — ціни є дещо вищі. Тепер ви можете мати досить добре поняття про всі ваші кошти вакацій. А, якщо ви схотіли би подорожувати на вакації на сплати, то ми можемо вам допомогти нашим поміркованим пляном — "подорожуйте тепер, а платіть пізніше".

А тепер ви мабуть схочете мати дещо більше подрібних інформацій про подорож. Ваш подорожній агент має їх: кольорові брошури з повним пляном подорожі та багатьома особистими вказівками, які подав подорожній фахівець. Все те дістанете даром. Лише зателефонуйте до нього, або дзвоніть до агента міжнародніх подорожей якого небудь бюра замовлень СіПіЕр.

SAMPLE AIR FARES
(in Canadian dollars and subject to change without notice)

Destination and Tour Number	Edmonton $	Calgary $	Vancouver $
HAWAII IT1CP1TW4A Mid-Week Thrift fare	298?	298	234
MEXICO IT2CP1MT11 17 day excursion fare (includes one-way airfare Mexico City to Acapulco)	285	262?	200?
SOUTH AMERICA IT2CP1WWT1 29 day economy excursion fare	690	690	690
THE ORIENT IT1CP1CD01 17 day G.I.T. fare	722	722	647
ISRAEL IT2CP1S133 16 day group fare	571	571	610
GREECE IT2CP1T550 23 day excursion fare	436?	436	478?
FIJI IT1CP1TT01 17 day I.I.T. fare	618?	610	536?
PORTUGAL, SPAIN AND MOROCCO IT2I01S119 21 day G.I.T. fare	396	396	435
SPAIN IT2CP1T025 23 day excursion fare	321	321	363

CPAir

Богослуження: вересень-жовтень

о. П. Шиндюк
9628 - 107 Ave., Grande Prairie
Ph.: 532-7017
24. — Гайнс Крік 10; Норт Стар 3 попол.

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
24. — Бонневил год. 10 рано
27. — Глендон год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
24. — Смокі Лейк 10
27. — Параскевія 10
1 жовтня — Радвей 10
8. — Восетна 10
15. — Елдорена 10 (храм)
22. — Параскевія 9 рано; Смокі Лейк 11 рано
29. — Смокі Лейк 10

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
24. — Менлі год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
24. — Восток св. Михайла
27. Воздвиження Ч. Хреста — Делф
1 жовтня — Лемонт
8. — Ст. Майкел
15. — Делф
22. — Восток Михайла
26. — Ст. Майкел — Вмч. Димитрія, Сл. Б. за подяку
29. — Лемонт

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
24. — Голден 10.30 р. співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
24. — Атабаска 10; Фрейнс 12
27. — Бойл 10
1 жовтня — Росінгтон 10
8. — Атабаска 10; Ню Пайн Крік 12
15. — Річмонд Парк 10
22. — Атабаска 10; Фрейнс 12.30
29. — Просперіті 10; Бойл 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
24. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
1 жовтня — Ту Гилс год. 10
8. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
15. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10.30
22. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
29. — Ту Гилс год. 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
1 жовтня — Мирнам 10.00
8. — Файделіті 10.30
15. — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30
22. — Ллойдминстер 10.30
26. — Мирнам 10.00
29. — Мирнам 10.00; Бовелон 11.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
24. — Гей Лейкс 10.00 (празник)
1 жовтня — Кемроз 10.00 (празник)
8. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11.00
15. — Гей Лейкс 9.00; Кемроз 11.00
22. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11.00
29. — Равнд Гіл 9.00; Гей Лейкс 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
24. — Редвотер 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
24. — Вилна
27. Воздв. Ч. Хреста — Давнінг, храм
1 жовтня — Вилна
8. — Стрий
22. — Спедден
29. — Сокаль

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
24. — Менвіл 10 рано
27. — Інісфрі Х ренч 10 рано (храм)
1 жовтня — Левой 10.30
8. — Ренфурлі 10.30
15. — Інісфрі ХІ ренч 10.00; Інісфрі-місто 12.00
22. — Інісфрі Х ренч 10.30
29. — Менвіл 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
24. — Дервент 8.30; Нортерн Веллі 10.30
27. Воздв. Ч. Хр. — Дервент 10.00

САСКАЧЕВАН

Арран — округа
24. — Арран місто 9 рано, Арран Весна 10.30 співана; Арран місто 7.30 веч. Вечірня
27. Воздвиження Чесного Хреста — Пеллі 9 рано; Арран місто 10.30 співана; 7.30 веч Вечірня

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.
о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
8 жовтня — Блейн Лейк год. 10
15. — Орлов год. 9; Кридор год. 11
22. — Блейн Лейк год. 9; Угринів год. 11
29. — Орлов год. 10
Заввага: Жовтень то місяць вервиці

о. Б. Бачинський
822 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
24. — Редісон

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
24. — Гамболт 9; Леніген 11
27. Возд. Чесн. Хр. (Піст) — Гамболт 8; Бруно 10.30

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
23. — Вакав 9; Борщів 11
30. — Вакав 9.30; Сокаль 11
1 жовтня — Вакав 9.30; Снт. Джуліен 11
8. — Вакав 9; Прудгом 11
15. — Вакав 9; Борщів 11 (параф. збори)
22. — Вакав 10.30
29. — Вакав 9.30; Сокаль 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
1 жовтня — Вікторія 10 рано
8. — Вікторія 10 рано
8. — Шемайнус 3 попол.
15. — Порт Алберні 10 рано
22. — Вікторія 10 рано
29. — Вікторія 10 рано

ВІСТІ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

27-го вересня — (Возд. Чесного Хреста) — Архиєрейська св. Літургія й поставлення на діякона Л. Романів о годині 7 веч. у церкві Св. Василія в Реджайні.

1-го жовтня — Архиєрейська св. Літургія з нагоди Празника Покрови П.Н.М. на Сатерленд, Саскатун, год. 10 рано.

8-го жовтня — Архиєрейська св. Літургія й візитація в Вакав, год. 10 рано.

9-го - 15-го жовтня — Преосв. Кир Андрей візьме участь у нарадах єпископату Канади, та участь у "Катехитичній комісії" в Оттаві.

22-го жовтня — Архиєрейська св. Літургія у Твей місті год. 4 пополудні, з нагоди 25-ліття існування парафії.

29-го жовтня — Архиєрейська св. Літургія та візитація у Шіго місті год. 10 рано.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

24 вересня, неділя 17 по Сош. Теодори

27 вересня, середа Воздвиження Чесн. Хреста

1 жовтня, неділя 18 по Сош. Євменія

8 жовтня, неділя 19 по Сош. Євфросинії

9 жовтня, понеділок Перест. Івана Богослова

14 жовтня, субота Жовтень. Покр. Пресв. Богородиці

15 жовтня, неділя 20 по Сош. Кипріяна

22 жовтня, неділя 21 по Сош. † Якова

29 жовтня, неділя 22 по Сош. Лонгина

Григоріянський календар:

26 вересня, вівторок Перест. Івана Богослова

1 жовтня, неділя 19 по Сош. Покр. Пр. Богор.

8 жовтня, неділя 20 по Сош. Пелагії

15 жовтня, неділя 21 по Сош. Євтимія

22 жовтня, неділя 22 по Сош. Аверкія

26 жовтня, четвер **Димитрія** вмч.

29 жовтня неділя 23 по Сош. Анастасії

―――o―――

Повідомлення про Богослуження, імпрези, чайні прийняття до поміщення в „Українських Вістях" приймаємо лише до понеділка полудня перед появою „Українських Вістей."

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В години смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

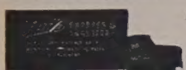

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. O. Box 156, EDMONTON

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі —
— Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теґлер Блдґ.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковних недуг та залози (Простейт гленд), що реґулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

• **Ізраїльське військове командування проголосило, що ізраїльські літаки збомбили 10 таборів арабських терористів у Сирії та Ливані, вбиваючи 250 терористів.**

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

(закінчення з 4 стор.)

від 1913 р. Правда в тому часі вже були подекуди організації радикалів чи соціялістів але вони були звичайно при копальнях вугілля, куди заїздили на віча соціялістичні чи радикальні провідники й вони там вели свою працю. В українському громадсько-суспільному житті ці організації ніякої ролі не відіграли. Вони були радше предтечами пізніших робітничих юній, які перебрали від них завдання боронити прав робітників перед визиском. Добре зорганізована в тому часі була лиш Українська Католицька Церква, яка в першу чергу дбала про церковні справи, хоч притому не занедбувала й суспільно-громадської праці.

Згодом започатковано Інститут Петра Могили, що мав свої відділи в Вінніпезі, Канорі та Веґревил, а так прийшло товариство „Каменярі" (в 1917 р.). Ці товариства розгорнули були широку культурно-освітну працю між нашими поселенцями. То вже був значний крок уперід. Наші звичайні, часто неграмотні або дуже мало грамотні поселенці освідомлювали себе й вчилися своєї історії та своєї культури. Ще більше користали з цього їхні діти, яких вони посилали до школи.

В 1917 р. в Едмонтоні українці-католики закупили Гранд готель при 98-ій вулиці та 107 авеню й оснували там Інститут Тараса Шевченка. То був двоповерховий будинок, де було 26 кімнат на мешкання для студентів та їдальня, а, кромі того заля, де сходилися молоді українці, між якими студенти вели освідомлюючу та виховну працю над молоддю.

Згодом постали два товариства, які й досьогодні існують та ведуть широку працю між українськими поселенцями в Канаді. Перше то Товариство Українських Самостійників (СУС), що його створено у 1927 р., а яке поширилося по всій Канаді й робить велику працю на культурно-освітньому та суспільно-громадському полі. Товариство СУС співпрацює тісно з Українською Греко-Православною Церквою і в тому його велика сила. Доки існуватиме Українська Греко-Православна Церква доти існуватиме теж і СУС.

Друге подібне товариство то Братство Українців Католиків (БУК), що його засновано в Ріджайні 1932 р., яке теж поширилося на всю Канаду й яке співпрацює з Українською Католицькою Церквою й теж робить велику роботу. Воно також буде існувати, доки існуватиме Українська Католицька Церква. Оба ці товариства допомагають не лише Церквам, але всім українцям. Вони не в'яжуть себе з ніякими політичними партіями, ні канадськими, ані українськими. Бодай офіційно заявляють, що себе не в'яжуть, бо насправді вони по тихо піддержують таку чи іншу партію, хоч своїм членам не наказують, що мають таку чи інакшу партію піддержувати. Обі ці партії теж піддержують змагання всіх українців до відродження Української Держави на українських землях, але ніодна з них не береться приказувати, яка влада має бути на Україні, або яка партія має там бути при уряді. То справа українського народу в Україні, а не канадських діячів.

Обі організації, хоч беруть живу участь у канадському політичному житті, теж не піддержують бодай офіційно тої чи другої канадської політичної партії й не дають своїм членам доручення чи вказівок, що вони повинні таку чи іншу канадську партію піддержувати. Члени обох організацій можуть бути членами, якої хочуть, канадської чи української політичної партії. І в тому здається мені й велика сила й запевнена будучність обох цих організацій. То був, на мою думку, теж поступ в суспільно-громадському житті українських поселенців у Канаді, які давніше мали свої організації, що занадто в'язалися з такою чи іншою політичною партією й відпихали людей, які з політикою даної партії не годилися. Обі ці організації вийшли вже на ширшу плятформу, бо вони є українськими національними організаціями, але не зв'язують себе з ніякою українською ні канадською політичною партією.

Я далекий від того, щоб критикувати чи засуджувати на загибель інші українські організації чи партії, які ведуть таку чи інакшу політику. В такому широко розбудованому житті, як наше тут у Канаді, вони потрібні й корисні й вони роблять велику працю. Але ці дві вищезгадані організації вже стануть, або бодай стараються стояти на широко-українській площині, до якої можуть пристати всі свідомі й широко по-українськи думаючі українські поселенці.

Клопоти в СССР

Як виходить із вісток совєтської преси, цьогорічний недорід у СССР є далеко більший, як зразу видавалося. За дотеперішними обчисленнями ,цьогорічний недорід є менший на 25%, як пересічний кожнорічний. До того не дописав теж і врожай картоплі так, Совєтські газети увесь час закликають мешканців СССР шанувати харчі та не викидати їх на сміття.

Одинока околиця Казахстану мала цього року добрий врожай. Щоб допильнувати збору збіжжя в Казахстані, туди полетів секретар партії Л. Брежнєв. В Казахстані збір збіжжя цього року дещо припізнився. Але збір збіжжя в Казахстані ускладнюється недостачею тракторів та комбайнів. Газета „Сельськая жизнь" пише, що 500 комбайнів у Казахстані стоїть бездільно, бо немає запасних частин для їх направи. Подібно справа мається й з тракторами, яких годі направити ізза недостачі запасних частин.

Тимчасом СССР вже робить замовлення на закуп збіжжя в різних державах світу. В ЗДА СССР купує збіжжя за один мільярд долярів, у Канаді за 350 мільйонів долярів, у Франції та Австралії за суму 60 мільйонів у кожної з тих держав. Чи закуплене закордоном збіжжя вистарчить, щоб заспокоїти потреби всього населення СССР, що буде цього року мати небагато менше власного збіжжя, годі сказати. Але мешканці СССР призвичаєні до обмежень у всьому, мусять призвичаюватися й їсти менше хліба.

Усмішки

Практичний дарунок

— Що ти, Миколо, подарував своїй нареченій?

— Вгодовану гуску. Вона її засмажила, а я з'їв.

Дрібні оголошення

Потрібно сторожа

(Кертейкера)
До домівки УНО — 10629 - 98 вул. в Едмонтоні.
Зацікавлених в цій праці, проситься телефонувати до господаря 476-7029.

• **BY OWNER** — Up and down Duplex — 3 & 4 bedrooms: 11408 - 112 Ave., Edmonton.

COURTESY FLOOR COVERING INSTALLATIONS
ВСТАВЛЯЄМО КАРПЕТИ ТА ЛІНОЛЕУМ
Кошториси даром без обов'язку замовлення.
Ґарантоване виконання.
Телефонуйте: 469-3457 після 6-ої год. вечора.

• **ПОШУКУЄМО ЖІНКИ**-українки до двоїх дітей, віком 5 та 6 років. Дівчинка ходить до школи, а хлопчик до дитячого садка. Живемо в околиці 113 авеню та 102 вул. Платня відповідно до умови.
Просимо телефонувати на ч.: 477-1578 або 422-8951.

• **ДО ВИНАЙМУ мешкання** з двома спальнями. Умебльоване або без меблів. 11317 - 93 Ст., тел. 474-6384.

Усміхніться

ЩОБ МАКУ ВТЕРТИ ...

Молода господиня прибігла до сусідки позичити макогона, щоб втерти маку. Сусідка вислухала прохання та й каже: — Боже, хіба ж можна без макогона жити? Чим же ти молодиче чоловіка уму-розуму вчиш?

Німецька розвага в Едмонтоні

Славна на цілий світ німецька розвагова імпреза „Октоберфест" (жовтневе дозвілля), що стягає щороку мільйони німців та закордонних гостей до Мюнхену, відбудеться, в дещо меншому розмірі, цього року вперше в Едмонтоні на виставовій площі („ексгібішен ґраундс" в будинку „Спортекс", в днях 25-30 вересня від год. 5.30 попол. — 12.30 ночі.

В програмі дозвілля є типова німецька дута оркестра, німецькі страви та пиво, що належить до традиції „октобер-фест". До того будуть виступи німецьких співаків та інші покази німецької культури.

Вступ до будинку є 2.50 дол. від особи.

Албертці, що цікавляться німецькими імпрезами, мають нагоду побачити їх в оригінальному стилі в Едмонтоні.

Традиція „октобер-фест" сягає 19-го сторіччя, коли баварський король Людвик, після одруження, влаштував 16-денне прийняття для своїх підвладних. Це прийняття так подобалося баварцям, якими володів король Людвик, що вони почали влаштовувати його щороку, що триває й по сьогоднішний день.

Шкільна проблема

(продовження з стор. 6.)

ші від латинських звичаїв, як вона зустрічає скрізь у школі.

Так серед того всього наша дитина стає розгублена, а за якийсь час учитель чи учителька перемагає традицію родинного дому в душі малої дитини, настає тихе розходження між нею та родичами, дитина замикається в собі, й поза плечі хати, щораз більше відчужується від свойого пня, на родичів дивиться як на щось відсталого, чудного, та йде в світ латинського обряду з яким зживається більше кожного дня. Спорадичні згадки про наш обряд, хочби й найкращі та найщиріші, не в силі запобігти тискові латинського окруження всеї системи в школі на молоденьку, недосвідчену, невироблену душу дитини. Тому помимо найліпшої волі Ради сепаратних шкіл, що мусимо признати, справа виховання наших дітей в українському обряді й традиції та окремішности нашої Церкви, ніяк не кращає від коротких згадок під час навчання в школах. Коли отже ми думаємо про майбутнє нашої Церкви, коли хочемо щоби вона остала й надалі нашою по дусі і традиції, коли хочемо, щоби наші церкви, які так щиро будуємо, прикрашуємо як духовий скарб для наших дітей, наших наслідників й будучих провідників, не стали порожними, то мусимо, бо вже крайня пора, подбати про виховання в школах наших дітей в церковно-релігійному і національно-обрядовому дусі. Тоді буде в них більше зрозуміння для потреб нашої Церкви, тоді може й зростуть покликання до священичого й чернечого стану, тоді наше майбутнє, як церковної провінції в Канаді, буде краще виглядати.

Яка ж рада тому всьому? На мою скромну думку, до якої я дійшов навчаючи наших дітей по школах вже 15 років тут в Едмонтоні, одиноким виходом із того важкого положення є, щоби в системі Сепаратних шкіл, створено для наших дітей дві до три „джуніор" і одну центральну гайскул, де зберігаючи всю програму навчання Сепаратних шкіл, могли наші діти мати навчання своєї релігії обряду, церковної історії, згідно із нашою традицією та приписами нашої Церкви. В таких окремих українських школах в системі Сепаратних шкіл, наші діти мали би нагоду перебувати стало й виховуватися в дусі нашого обряду й релігійно-національної традиції, що є тісно звязана із нашою Церквою. Вони не були би наражені на чужі впливи та внутрішню боротьбу, а противно входили би в глибину скарбів нашого обряду й церковної традиції, та узброювали б себе до життєвого завдання понести у хід віків нашу українську Церкву і її традицію, як складову частину всеканадської культури.

Над цею преважною проблемою годиться всім нашим батькам подумати. Нарікання нічого не дадуть позитивного, а від дітей не вимагаймо чуда, вони платять данину тим обставинам серед яких їм доводиться формувати свій релігійно-обрядовий світогляд. Нашим обов'язком є дати їм, при добрій волі Ради сепаратних шкіл, такі школи, де б вони були собою себто сильними, членами нашої Церкви та нашими спадкоємцями й провідниками в її дальшому існуванні в Канаді.

В неділю, 24 вересня по наших церквах в Едмонтоні відбудеться відповідно до заголошення отця пароха „презентація" вручення дітям із першої кляси (ґрейду) катехизму, із якого мають вони навчатися весь рік, а рівночасно родичам посібник для них, як в тому навчанні помагати дітям. Як катехизм так й посібник є ті, які обов'язують по школах. Нехай отже родичі подбають, щоби їхні діти почали навчання катехизму в своїй церкві та за благословенням свойого священика а рівнож набули окремо наш укр. катехизм, де знайдуть багато пояснень нашого обряду.

• **В 1970 р. було 14** терористичних арабських груп, що начисляли понад 20,000 членів. Тепер ще є чотири терористичні групи із прибл. 4,000 членів.

ДЖЕРРІ КІТТ
адвокат і нотар
повідомляє про відкриття своєї адвокатської канцелярії в новому приміщенні:
JERRY M. KITT
506 Cambridge Bldg.
10024 — Jasper Ave., Edmonton
Тел. бюра: 429-5595 Резиденції: 474-2605

ПОВІДОМЛЕННЯ

Орест Сорочук
HERITAGE TRUST
REAL ESTATE DIVISION
10166 - 100 St, Edmonton
Звертаюся з проханням до всіх Вас, якщо хтось із Вас має на продаж або хоче купити дім, зверніться за порадою та посередництвом до мене, а я Вам радо допоможу.
Я можу теж дістати для Вас позичку (мортґедж) на сплату хати у Герітедж Трост Ко.
Говорю по українськи. Тел.: офісу: 429-6656; рез.: 479-1190.

Чепурні мешкання
в дуже спокійному, чистому високому житловому будинкові („гайрайз").
Знижка при винаймі з різними додатками.
Українське керівництво.
9930 - 113 Ст. Едмонтон
Тел.: 482-1774

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Посилаю ——— на передплату „Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ
10 ЦЕНТІВ
Коли змінюєте місце свого перебування, випорніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
....
нова адреса: ....
(Адресу писати по-англійськи)